

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném ve dnech 12. – 16. srpna 2013 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Ing. Jiřího Konečného, Ph. D. a Ing. Jiřího Kukučky, **t a k t o :**

obžalovaní

1) Ing. P.K. ,

nar. XXXXX, osoba samostatně výdělečně činná, bytem XXXXX,

2) H.Z. ,

nar. XXXXX, osoba samostatně výdělečně činná, bytem XXXXX,

3) J.O. ,

nar. XXXXX, nezaměstnaná, bytem XXXXX,

4) Ing. J.S. ,

nar. XXXXX, osoba samostatně výdělečně činná, bytem XXXXX,

u z n á v á j í s e v i n n ý m i ,

že

nejméně v době od 27. 1. 2011 do 13. 2. 2012, se záměrem získat pro obchodní společnost 3VH Plastics, s. r. o., IČ: 29266807, se sídlem Uherský Brod, Prakšická 2495, a potažmo pro sebe jako její zaměstnance neoprávněný majetkový prospěch, bez svolení a tedy v rozporu s ust. § 18 a § 44 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, využili know-how obchodní společnosti D PLAST, a. s., IČ: 00544752, se sídlem Zlín - Lužkovice, U Tescomy 206, zejména informace o technologii výroby poplastovaných plechů zn. Viplanyl, o recepturách na výrobu plastisolů, o strategii prodeje a o odběratelích společnosti D PLAST a. s., k nimž získali přístup v průběhu svého zaměstnání u této společnosti, a které byly také s jejich vědomím utajovány a chráněny jako její obchodní tajemství ve smyslu ust. § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, aby v konkurenční společnosti 3VH Plastics s. r. o. založené dne 14. 2. 2011, v níž obžalovaný Ing. P.K. získal 20% obchodní podíl, funkci jednatele a stejně jako ostatní obžalovaní stálé zaměstnání, umožnili sestavit specifické nanášecí zařízení na výrobu poplastovaných plechů, opatřit všechn potřebný materiál a bez odpovídající přípravy zahájit výrobu a prodej vlastních poplastovaných plechů, které svými vlastnostmi byly prakticky totožné s výrobkem zn. Viplanyl dodávaným na trh společností D PLAST, s. r. o. a jež byly i jejím dosavadním odběratelům poté nabízeny pod zn. Fatranyl, přičemž společnost 3VH Plastics s. r. o. prodejem tohoto zboží dosáhla zisku ve výši nejméně 9.745.320,- Kč,

t e d y :

všichni obžalovaní

společným jednáním porušili jiný právní předpis o nekalé soutěži tím, že se při účasti v hospodářské soutěži dopustili porušování obchodního tajemství, a získali takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaní ing. P.K., H.Z., J.O., ing. J.S.

zločin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 1 písm. h), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a

o d s u z u j í s e

obžalovaný ing. P.K.

Podle § 248 odst. 4 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í (3) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku, § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **č t y ř (4) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, prokuristy a obdobné funkce v obchodních společnostech a družstvech na dobu **š e s t i (6) let.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 5.000,- Kč (pět tisíc korun českých), tedy k peněžitému trestu ve výměře 500.000,- Kč (pětset tisíc korun českých).

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **o s m i (8) měsíců.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to notebooku zn. SONY S/N 275148575000430 včetně napájecího kabelu a myši.

obžalovaná H.Z.

Podle § 248 odst. 4 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku, § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **t ř í (3) let.**

obžalovaná J.O.

Podle § 248 odst. 4 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku, § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **t ř í (3) let.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku se obžalované ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to externího pevného disku zn. VERBATIM modelu 53008, 500 GB, výrobní číslo CT 210Z081972.

obžalovaný ing. J.S.

Podle § 248 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku, § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **t ř í (3) let.**

Podle § 229 odst. 1 tr.řádu se poškozená D PLAST a.s. se sídlem Zlín, Lužkovice 206, PSČ 763 11, IČ 00544752, odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaní Ing. P.K., H.Z., J.O., Ing. J.S. byli dlouholetí zaměstnanci společnosti D PLAST, a. s., jejímž předmětem vývoje a výroby byly poplastované plechy zn. Viplanyl. Dále bylo zjištěno, že nejdříve obžalovaný Ing. K. odešel ze společnosti, po něm zbývající obžalovaní a přešli ke konkurenční firmě 3VH Plastics s. r. o., která byla založená 14.2.2011, přičemž každý z obžalovaných poskytl nově vzniklé společnosti informace získané z předchozího zaměstnání u společnosti D PLAST, a. s., týkající se technologie výroby poplastovaných plechů, receptur na výrobu plastisolů, strategie prodeje a odběratelů, ke kterým získali přístup v průběhu svého zaměstnání u společnosti D PLAST, a. s. Takto jednali bez svolení původního zaměstnavatele a s vědomím, že tyto skutečnosti jsou předmětem obchodního tajemství ve smyslu ust. § 17 zákona č. 513/1991 Sb., a to za účelem umožnění nově vzniklé společnosti 3VH Plastics s. r. o. sestavit specifické nanášecí zařízení na výrobu poplastovaných plechů, bez odpovídající přípravy zahájit výrobu a prodej vlastních poplastovaných plechů, které svými vlastnostmi byly prakticky totožné s výrobkem zn. Viplanyl dodávaným na trh společností D PLAST a.s., v důsledku čehož společnost 3VH Plastics s. r. o. prodejem prakticky totožného výrobku s výrobkem značky Viplanyl, který byl nabízen pod značkou Fatranyl, dosáhla v období od 27.1.2011 do 13.2.2012 zisku ve výši nejméně 9.745.320,- Kč.

Obžalovaní byli soudem v hlavním líčení vyslechnuti, kdy ve svých výpovědích trestnou činnost, kladenou jim za vinu, popřeli.

Obžalovaný Ing. J.S. vypověděl, že byl pracovníkem D PLAST na pozici vedoucího výroby, pracoval v části Lužkovice, kde měl na starosti různé druhy technologií. Pokud jde o výrobu plechu, ta probíhala na části Mladcová, kde se nikdy nepohyboval, proto také nemohl vidět nanášecí zařízení, technologii, ani hotový výrobek. Připustil, že v části Lužkovice se rovněž v části míchání dělaly plastisoly. Jako vedoucí výroby se staral o granulaci a vytlačování. D PLAST byla dynamicky rozvíjející se firma, která kladla vysoké nároky na všechny pracovníky, zejména ve vedoucích funkcích. Práci, kterou museli vykonat, nebylo možné vykonat za 8 hodin, proto pracovali i mimo pracovní dobu. Proto měl k dispozici firemní notebook, se kterým pracoval doma. Uvedl, že používal soubory a data, které přenášel v notebooku nebo v nějakých paměťových médiích. Uvedl, že ředitelem

lužkovické části D PLASTU byl obžalovaný Ing. K. V D PLASTU byl obžalovaný Ing. S. zaměstnán od 1.7.2009 do 31.9.2010, skončil z důvodu destabilizace firmy, po odchodu Ing. K., který byl ředitelem, po kterém nastoupil nový ředitel H., jehož zástupcem byl Ing. P., jehož metody byly chaotické a zvláštní. Ten byl vedoucím výroby na Mladcové. Obžalovaný uvedl, že po odchodu z D PLASTU se mu podařilo dostat do firmy AGC Fenestra Salaš, kde pracoval jako vedoucí výroby ve sklářském průmyslu asi 6 měsíců. Poté dostal nabídku od obžalovaného Ing. K., který mu představil projekt plastikářské firmy s tím, že vzniká, budou se v ní dělat různé technologie lisování, vstřikování pro stavební průmysl. Obžalovaný Ing. K. mu sdělil, že se zde setká s lidmi z D PLASTU, což pro něj byla výzva. Obžalovaný Ing. S. vypověděl, že proto odešel do firmy 3VH Plastics s. r. o. na pozici vedoucího výroby poplastovaných plechů. Obžalovaný uvedl, že od obžalovaného Ing. K. převzal hromadu materiálů, na základě kterých upřesňoval nabídky, poptávky, měl za úkol složit výrobu, zařízení dát dohromady. Dle obžalovaného to nebylo nijak těžké, neboť nanášecí zařízení na plošné útvary je popsáno v literatuře. Nanášecí kabina byla seřizena pomocí firmy FESTO. Pokud jde o ostatní zařízení, to už bylo objednáno. Obžalovaný Ing. S. uvedl, že pokud jsou na předávacích protokolech a podobných dokumentech jeho podpisy, pak to souvisí s tím, že jeho funkce obnášela i shánění náhradních dílů, jednání s dodavateli zařízení. Rozhodně popřel, že by v novém zaměstnání použil cokoli, co se dozvěděl na svém původním pracovišti ve společnosti D PLAST. Popřel, že by využil hospodářské výsledky dle produktových skupin, včetně režijních ostatních nákladů na výrobu, vývojový diagram procesu výroby společnosti D PLAST, příručku kvality, požadavky na provozní zkoušky plastisolu, poptávky společnosti D PLAST k objednavce nanášecího zařízení či fotografie nanášecího zařízení. Připustil však, že tyto soubory se našly v jeho notebooku s tím, že do nového notebooku, který získal od firmy 3VH Plastics si zkopíroval z paměťových osobních médií vše, co měl v původním notebooku a připustil, že mezi těmito soubory měl také soubory z D PLASTU, například týdenní plán a vše, co se týkalo problematiky výroby. Na svoji obhajobu uvedl, že tyto soubory neměly žádnou vypovídací schopnost, týkaly se pouze firmy D PLAST. Firma 3VH Plastics byla jinak postavená, byť nespecifikoval, jak. Uvedl, že měl k dispozici fotografii nanášecího zařízení společnosti D PLAST, kterou obdržel po nástupu od obžalovaného Ing. K.. Mezi materiály, které obdržel od obžalovaného Ing. K., mohla být i poptávka D PLASTU k nanášecímu zařízení. Při předání těchto materiálů mu obžalovaný Ing. K. sdělil, že on sám se bude věnovat obchodní a vývojářské činnosti a obžalovaný Ing. S. bude mít na starosti skládání celé výroby poplastovaných plechů. Za tím účelem dostal od obžalovaného Ing. K. veškeré podklady, které on do té doby nashromáždil. Absolutně to však nemělo souvislost s firmou D PLAST. Finálním výrobkem firmy D PLAST byl dle obžalovaného Ing. S. poplastovaný plech, stejně jako u firmy 3VH Plastics, není však schopen posoudit, zda se v něčem lišily. O receptuře rozhodovalo vývojové oddělení, které mělo základní receptury, ve kterém pracovali u firmy 3VH Plastics obžalovaný Ing. K., Z. a posléze Ing. K.. Obžalovanému Ing. S. není známo, odkud měli recepturu. Má za to, že vývoj takové receptury netrvá dlouho. 3VH Plastics měla kompletně vybavenou laboratoř na špičkové úrovni a spolupracovali s UTB, byl zde zaměstnán obžalovaný Ing. K., který měl dlouhodobé zkušenosti. Nikdo mu neřekl, že by receptura firmy 3VH Plastics odpovídala původní receptuře firmy D PLAST, na které se vztahuje obchodní tajemství. V době, kdy byl zaměstnán v D PLASTU, podepisoval v rámci pracovní smlouvy ustanovení o zachování obchodního tajemství. Firma 3VH Plastics vyráběla Fatranyl a Roofnyl. Obžalovanému Ing. S. bylo předestřeno, co vše bylo zajištěno na jeho firemním počítači ve firmě 3VH Plastics,

k čemu uvedl, že jde o soubory, které se týkaly provozovny Lužkovice v období, kdy pracoval v D PLASTU, a ty nemají žádnou vypovídací schopnost pro práci a výrobek, který se dělal v 3VH Plastics. Popřel, že by zkopíroval v D PLASTU informace o recepturách, o nanášecím zařízení, dodavateli a odběrateli. Pokud jde o zákazníky společnosti 3VH Plastics, obžalovaný ví pouze o jednom, a tím je Fatra. Pro účely výroby Fatranylu a Roofnylu společnost 3VH Plastics odebírala plechy z nějaké železářny. Tyto plechy z jedné strany byly obvykle lakované, z druhé strany měly nějaký primer, který umožňoval spojení plastisolu s plechem. Má za to, že určitě se musely dělat nějaké hořlavostní zkoušky, ale není mu známo, kdo je činil. Ve firmě 3VH Plastics skončil pracovní poměr dohodou z důvodů komplikací, které nastaly v souvislosti s projednávanou kauzou. Odešel na pracovní úřad, kde byl 6 měsíců, nyní pracuje jako OSVČ pro konstrukční a projekční činnost, která v současné době pro Fatru projektuje odsávací zařízení.

V detailech soud v hlavním líčení četl výpověď obžalovaného z přípravného řízení. Obžalovaný ing.S., že trvá na tom, co uvedl na policii. V přípravném řízení obžalovaný Ing. S. mimo jiné uvedl, že po nástupu do firmy 3VH Plastics obdržel firemní notebook, do kterého si překopíroval veškerá data z jediného flash disku, kde měl také složku nadesanou D PLAST. Uvedl, že od obžalovaného Ing. K. dostal informace v elektronické i v tištěné podobě o rozpracovaných zakázkách, kde byla fotografie nanášecího zařízení včetně specifikace poptávky firmy D PLAST k objednavce nanášecího zařízení. Zde uvedl, že netušil, že tím, co dělal, porušoval pravidla hospodářské soutěže nebo dohodu o obchodním tajemství. Pokud v jeho firemním počítači byla nalezena technická technologická data společnosti D PLAST, konkrétně požadavky na provozní zkoušky plastisolů Hama a Vynsol, poptávky společnosti D PLAST k objednavce nanášecího zařízení a fotografie tohoto zařízení, hospodářské výsledky D PLAST dle produktových skupin, včetně režijních a ostatních nákladů na výrobu, příručka kvality a další dokumenty, pak obžalovaný uvedl, že provozní zkoušky plastisolu využíval ve společnosti D PLAST pro plánování výroby pro měsíční, týdenní plány, popřel, že by zkopíroval ve společnosti D PLAST informace o recepturách a nanášecím zařízení. K dotazu, necht' se vyjádří k tomu, že při prohlídce nebytových prostor ve společnosti 3VH Plastics s.r.o. na provozních recepturách výrobku Fatrazol 701, Fatrazol 740 je uveden jako osoba, která tyto dokumenty vydala a necht' se vyjádří k tomu, na základě jakých podkladů receptury připravil, obžalovaný Ing. S. uvedl, že podklady pro receptury získal z oddělení vývoje, hodnoty zkopíroval do provozních receptur, přičemž základní receptury jsou v procentech a provozní receptury v kilogramech. Dodavatele k sestavení nanášecího zařízení oslovoval obžalovaný Ing. K., poté obžalovaný Ing. S. domlouval konkrétní věci. Připustil tedy, že s dodavatelem po obžalovaném Ing. K. jednal on. Přebíral rovněž jednotlivé komponenty, účastnil se sestavování finálního nanášecího zařízení, jehož kompletace mohla trvat tak dva měsíce. Podílel se na testování uvedeného zařízení.

Obžalovaná J.O. v hlavním líčení využila svého práva k věci nevypovídat, proto byla čtena její výpověď z přípravného řízení. Zde uvedla, že se necítí být vinnou. Nedopustila se zločinu porušení předpisu o pravidlech hospodářské soutěže. Uvedla, že nastoupila do společnosti D PLAST dne 1.8.1995 jako laborantka. Od roku 1997 se přestěhovala do prostor v Lužkovicích, kde pracovala jako laborantka a pracovník logistiky. Náplní její práce byla komunikace s dodavateli i s odběrateli. Pracovní zátěž byla vysoká, proto některé pracovní úkony dělala i doma na svém osobním počítači. Data si zálohovala na externím disku. Nikdy

neměla v úmyslu tato data použít pro někoho jiného. Uvedla, že tento externí disk byl zajištěn při prohlídce Policie ČR v šuplíku jejího pracovního stolu v novém pracovišti 3VH Plastics s tím, že tato data pro výkon ve svém novém pracovišti nepoužila i z důvodu, že nebyla pro 3VH Plastics použitelná, neboť jediným odběratelem byla Fatra, a.s. V roce 2010 v D PLASTU začali firmu opouštět důležití pracovníci. Po odchodu obžalovaného Ing. K. provoz v Lužkovicích začal řídit pan P., jehož řízení bylo zvláštní a chaotické. Obžalovaná začala mít pocit existenční nejistoty, chtěla společnost D PLAST opustit. V té době od paní H., majitelky firmy 3VH Plastics dostala nabídku. Od 1.3.2011 nastoupila do společnosti 3VH Plastics do oddělení logistiky jako řadový zaměstnanec. Neabsolvovala žádné speciální zaškolení, spoléhala především na své předchozí zkušenosti. Jejími nadřízenými byl obžalovaný Ing. K. a Ing. P.V.. Přijímala objednávky od klientů, vystavovala dodací listy, faktury, měla na starosti skladové hospodářství, vystavovala objednávky dodavatelům. Pracovní poměr ukončila v červenci 2012. Nikdy se nijak neobohatila, pracovala pouze za mzdu. Pokud jde o smlouvu o ochraně obchodního tajemství, kterou podepsala v roce 2000 s D PLASTEM, považuje ji za formální a neplatnou, z důvodu, že po novelizaci zákoníku práce v roce 2004 vznikl institut konkurenční doložky, která na původní smlouvě nebyla. Vyčíslená škoda je podle jejího názoru zkreslená, kdy má za to, že žádná škoda nevznikla, D PLAST nemohl přijít o žádného strategického zákazníka a rozhodně ne její vinou. Uvedla, že vystavila objednávku na základě pokynu dodavatele pana H. společnosti ARCELOR MITTAL FCE. V D PLASTU obchodní operace nebyly náplní její práce, to dělal pan K. a paní Z.. Nedovedla se vyjádřit k tomu, co bylo na externím disku, který byl zajištěn při prohlídce jejího pracoviště ve společnosti 3VH Plastics. Doznala, že ve společnosti D PLAST kopírovala soubory, které využívala k plnění pracovních úkolů, přičemž receptury sloužily k výpočtu spotřeb materiálu pro nákup. Popřela však, že by tyto informace používala ve společnosti 3VH Plastics. K tomu, že při prohlídce nebytových prostor ve společnosti 3VH Plastics na jejím pracovišti byly nalezeny objednávky společnosti D PLAST a.s., kopie obrazovky z interního systému společnosti D PLAST týkající se dodavatelů a odběratelů společnosti D PLAST, ceník výrobků a služeb společnosti D PLAST, základní receptura předsměsy PVC 41/284 vydaná Ing. P., pracovníkem společnosti D PLAST, obžalovaná uvedla, že tyto údaje sloužily k plnění pracovních úkolů. Tyto dokumenty ve společnosti 3VH Plastics nevyužívala, byť si není jistá, zda při poptávce plechů u společnosti ARCELOR MITTAL FCE použila objednávku společnosti D PLAST a.s. Společnost 3VH Plastics s.r.o. vyrobené poplastované plechy Fatranyl a Roofnyl dodávala společnosti Fatra, a.s. Není jí známo, komu je dále dodávala společnost Fatra. Není jí známo, jaký měla společnost 3VH Plastics čistý zisk z prodeje jednoho plechu. Obžalované není známo, nevzpomíná si, zda poplastovaný plech výrobce společnosti D PLAST a.s., byl použit pro hořlavostní zkoušky jako výrobek Fatranyl společnosti 3VH Plastics, jak se podává ze zajištěných dokladů společnosti 3VH Plastics s.r.o. ze dne 26.4.2011.

V hlavním líčení obžalovaná uvedla pouze stručně, že s touto svojí výpovědí z přípravného řízení souhlasí.

Obžalovaná H.Z. stejně jako v přípravném řízení i v hlavním líčení využila svého zákonného práva a k věci se nevyjádřila.

Obžalovaný Ing. K. uvedl, že trestní řízení je vedeno s úmyslem konkurenčního boje, s cílem zlikvidovat firmu 3VH Plastics, zde krátce působil. Uvedl, že vystudoval Vysoké učení technické v Brně, obor materiálové inženýrství se zaměřením na plasty. Poté čtyři roky pracoval ve firmě Fatra a dalších, pak byl osloven nabídkou firmy D PLAST, kde nastoupil 2.4.2000 a dostal na starosti vývoj, testování a výrobu PVC plastisolů. Rok po nástupu se stal zástupcem ředitele firmy. Firma D PLAST se postupně dostala po oživení a rozjezdu veškeré technologie z původních 90 milionů tržeb na půl miliardy tržeb. Pod deseti lety u firmy mu dal jeden ze spolumajitelů firmy pan K. absolutní volnost. Zhruba od roku 2009 došlo ke zhoršování vztahů, do společnosti D PLAST nastoupil nový ředitel Ing. S., který zde vydržel pouze 6 týdnů. Do firmy nastupovali další ředitelé a výsledek byl takový, že vlastníci se rozhádali. Obžalovaný byl neprofesionálním výstupem ředitelem firmy D PLAST osočen, že je neschopný, že nezvládá funkci, proto zašel za panem Dragem, že chce podepsat dohodu o ukončení pracovního poměru. Konečné řešení bylo takové, že se obžalovaný dohodl, že 31.5.2010 ukončí pracovní poměr. Obžalovaný uvedl, že poté spolupracoval s panem K. na přípravě návrhu na odkup firmy D PLAST, se kterým 30.6.2010 oslovil pana D., kterému nabídl odkup D PLASTU za 500 milionů korun. K dohodě však nedošlo. Obžalovaný poté vedl jednání s firmou Fatra, neboť věděl, že z firmy D PLAST odchází spousta lidí, kteří neměli podepsané konkurenční doložky a Fatra měla zájem, aby jak obžalovaný, tak další pracovníci z D PLASTU využili své znalosti a schopnosti. Obžalovaný jednal z Fatry s panem H. a ředitelem Ing. S.. K dohodě však nedošlo. Obžalovaný hledal další možnosti, jak se zrealizovat a hledal investora. Náhodně se seznámil s panem M.V., který byl spolumajitelem firmy 3V&H Uherský Brod, se kterým se sešel koncem září, na začátku října 2010 a ten mu sdělil, že se dohodl se sourozenci a že do toho půjdou, že obžalovaný udělá podnikatelský záměr a otevrou plastikářskou divizi, možná firmu, která bude vyrábět plastové výrobky. Obžalovaný se sešel se sourozenci V. a nastínil jim, jak funguje ekonomika v plastikářském průmyslu. Mluvil se o konkrétním výrobku a to poplastovaného plechu. Obžalovaný jezdil s V. do Fatry, kde se ptali, jestli by mohli udělat nějaké strategické partnerství, jestli by jim Fatra neudělila licenční výrobu, která by spočívala v tom, že by vyráběli jediný výrobek značky Fatranyl pouze pro Fatru. Ve Fatře se dohodli. Obžalovaný Ing. K. uvedl, že zkušenosti ohledně výrobku poplastovaného plechu nezískal pouze za doby svého působení u firmy D PLAST, ale i ve Fatře, kde pracoval v letech 1996 až 1999 jako vývojář, byť se Fatra nezaobírala výrobou poplastovaných plechů, ale měla technologie, které se k tomu daly použít. Uvedl, že v D PLASTU se podílel na vývoji poplastovaného plechu, který je složen ze dvou částí, a to plechu, na kterém je nastříknutý PVC plastisol. Dle obžalovaného vývoj PVC plastisolů v nové firmě mohl trvat týdny, možná měsíce a samotný výrobek začal padat během týdne, 14-ti dnů. Vývojem se zabíral toliko on. Není mu známo, kdo byl u vývoje PVC plastisolu v D PLASTU, snad pan K.. Podle obžalovaného je nesmysl, že by od vývoje do získání finálního kvalitního výrobku – poplastovaného plechu, mělo uběhnout několik let. Pokud jde o společnost 3VH Plastics, ta vznikla 14.2.2011, založili ji čtyři sourozenci V., kteří každý měli 25% podíl. Do firmy postupně nastoupili i kolegové obžalovaného z firmy D PLAST. O firmě 3VH Plastics se dozvěděli od obžalovaného, který jim sdělil, že budou mít příležitost jít za ním a pokračovat ve spolupráci. Jednalo se o obžalované Z. a O.. Obžalovaný dále oslovil pana V. konstruktéra firmy D PLAST, pana P. obchodníka firmy D PLAST, pana P.. Obžalovaná O. ve firmě 3VH Plastics měla na starosti logistiku, obžalovaná Z. systém kvality a podílela se na zprovoznění laboratoře zkušebny. Poté do firmy přišel obžalovaný Ing. S., který měl na starosti instalaci strojů a zařízení. Obžalovaný uvedl, že zcela určitě

k výrobě poplastovaných plechů ve firmě 3VH Plastics byly použity veřejné věci od dodavatelů, které k téže výrobě používali v D PLASTU, kdy stěžejním dodavatelem byla firma Arcelor Mittal, která dodává poplastovaný plech. Tento plech za 3VH Plastics u nich poptávali obžalovaný ing.K., obžalovaná O. a P.V. Odebrali zhruba 60.000 kusů plechů za účelem výroby poplastovaného plechu. Druhý polotovár je třeba koupit nebo vyrobit. 3VH Plastics kupovala surový pozinkovaný plech a vyráběla PVC plastisol, který nenakupovali kvůli ekonomickým důvodům, např. z Německa nebo z Anglie, neboť tyto firmy za výrobek chtěly velké peníze. Obžalovaný uvedl, že rovněž firma D PLAST si sama z ekonomických důvodů vyráběla PVC plastisol na základě vlastní sestavené receptury. Uvedl, že sestavení receptury pro výrobu PVC plastisolu je jednoduchá záležitost pro lidi, kteří se tím zabývají. Pro výrobu PVC plastisolu je nezbytné mít plastotvorné PVC, které lze koupit od několika výrobců, například od VESTOLI nebo SOLVEI, dále změkčovadla, stabilizátory, barvy a ty se pak smíchají dle základní receptury, která se vyvine v oddělení vývoje. V oddělení vývoje ve firmě 3VH Plastics pracoval obžalovaný Ing. K., od října 2011 Ing. K.. Obžalovaný uvedl, že receptury nemusel vymýšlet, byl schopen je sestavit na základě toho, že výrobek Viplanyl byl na trhu 16 let od firmy D PLAST a na tento se nevztahovalo obchodní tajemství. K dotazu, jaký je rozdíl mezi výrobkem Viplanyl a poplastovaným plechem vyráběným společností 3VH Plastics, obžalovaný Ing. K. uvedl, že rozdíl je ve způsobu výrobku. K opětovnému dotazu, v čem spatřuje rozdíl u finálního výrobku, uvedl, že u výrobku Fatranyl je želatinová vrstva rovnoměrnější. Žádné další rozdíly oproti výrobku Viplanyl společnosti D PLAST neuvedl. Firma 3VH Plastics nezajišťovala odběratele pro poplastované plechy, neboť je dodávala pouze firmě Fatra. Uvedl, že za dobu jeho působení u 3VH Plastics byla domluvená prodejní cena 510,- Kč za jeden kus plechu. U prvních 30.000 kusů pak byla snížena cena na 490,- Kč. Konkurenční firma D PLAST prodávala jeden plech za 580,- Kč firmě Fatra, další zákazník pan J. – IZOL 94 jej mohl nakupovat za 540,- Kč až 550,- Kč. Obžalovaný uvedl, že po zahájení trestního řízení kontaktoval zástupce společností Festo, Fatra, Media Liberec, které oslovil s prohlášením, které sám sestavil, aby mu bylo potvrzeno, že zařízení nebo části zařízení, které oslovené firmy dodali 3VH Plastics, nepodléhaly obchodnímu tajemství, že tito dodavatelé nemají dohodu s D PLASTEM, že jde o naprosto běžné sériové věci. Obžalovaný popřel, že by v pracovním smlouvě v D PLASTU přijal závazek zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu své práce nebo v souvislosti s ním, zejména o skutečnostech, které jsou obchodním tajemstvím společnosti o výrobcích, technologických postupech, recepturách apod. K dotazu, jak by vysvětlil, že v ČR vyrábí poplastované plechy stejnou technologií toliko 2 firmy -D PLAST a 3VH Plastics a nikoliv další firmy, ačkoliv je to dle výpovědi obžalovaného Ing. K. jednoduché a zvládne to každý odborník do měsíce, odpověděl, že průměrně erudovaných odborníků pro výrobu PVC plastisolu tolik není. Za takto zdatného odborníka považuje sebe a Ing. P. a následně Ing. K.. Uvedl, že tímto erudovaným odborníkem v oblasti PVC plastisolů se stal vlastním samostudiem a praxí, kdy postupně informace předal Ing. K.. K dotazu, zda výrobek firmy 3VH Plastics nahradil výrobek Viplanyl dodávaný Fatře společností D PLAST, obžalovaný uvedl, že na to nemůže odpovědět. Pokud se měl vyjádřit k tomu, jaký měl podíl na vývoji linky na výrobu poplastovaných plechů ve společnosti D PLAST, obžalovaný uvedl, že s výjimkou nějakého odborného názoru, nijaký. K dotazu, jakým způsobem došlo k vývoji obdobné linky u firmy 3VH Plastics, obžalovaný uvedl, že nešlo o žádný vývoj, řádně vše objednali a sestavili, oslovili naprosto známé dodavatele, kteří sami vytahovali z archivu fotografie obdobného zařízení dodaného do firmy D PLAST.

K dotazu, jak je obžalovanému známo, jaké komponenty pro výrobní linku měl objednávat, když se na jejím vývoji a sestavení v D PLASTU nepodílel, odpověděl, že to nevěděl, přijel k dodavateli, například firmě FESTO, kde jsou odborníci, těm vysvětlil, co požadují, co chce vyrobit a tím to skončilo. K dotazu, jaké firmy vyrábí PVC plastisolý na území ČR, obžalovaný uvedl, že firma D PLAST, jinak jsou vyráběny v západní Evropě. Firma D PLAST nikdy firmě Fatra nedodávala poplastované plechy, tj. firma Fatra nebyla zákazníkem D PLASTU. Firma Fatra nakupovala poplastované plechy od firmy FATRA IZOLFA SK, a to 10.000 až 20.000 kusů ročně. Firma FATRA IZOLFA SK kupovala plechy od D PLASTU. Obžalovaný uvedl, že poté, kdy do firmy 3VH Plastics nastoupil obžalovaný Ing. S., předal mu nějaké dokumenty, a to nabídky a rozpracovanou technologii, neboť obžalovaný Ing. S. měl na starosti rozjezd strojového zařízení.

Soud v hlavním líčení četl výpověď obžalovaného Ing. K. z přípravného řízení, kde se vyjádřil k údajně vzniklé škodě s tím, že firma D PLAST vypočetla škodu na základě dvou nepravdivých a mylných úvah, kdy dle něj poškozená strana má za to, že všechny poplastované plechy by Fatře dodala ona, ale právě s ohledem k obchodní politice firmy D PLAST by Fatra nikdy neprodala takové množství plechů. Stejně tak údajné snížení ceny na trhu je mylná informace, kdy firma 3VH Plastics dodávala pouze Fatře a neurčovala ceny na trhu. Ceny se u koncových zákazníků nezměnily. Obžalovaný rozhodně popřel, že by po jeho nástupu v D PLASTU neměl žádné informace o výrobě a vývoji PVC plastisolů a že veškeré zkušenosti získal až od Ing. P., neboť testoval a vytvářel receptury PVC plastisolů ve Fatře v letech 1996 – 1999. Rozhodně popřel tvrzení svědků Ing. K. a Ing. D., že receptura Viplanylu je jedinečná, že má jedinečné vlastnosti, neboť v takovém případě by musela být uvedena v užitém vzoru firmy D PLAST. Ke svojí obhajobě uvedl, že zástupci firmy D PLAST, kteří ve věci byli slyšeni jako svědkové, vypovídají křivě, nepravdivě, s jasným záměrem co nejvíce poškodit jeho osobu i bývalé kolegy. Obžalovaný doplnil, že je mu známo hospodaření firmy 3VH Plastics pouze za rok 2011, neboť tato firma skončila na nule, neboť měli dohodnuté položky z pojištění, které se nerealizovalo. Doplnil, že po pár měsících ve firmě 3VH Plastics získal obchodní podíl 20 %, ale neměl z toho žádný prospěch. Ve firmě pracoval za měsíční mzdu 100.000,- Kč, přičemž v D PLASTU měl měsíční mzdu 140.000,- Kč.

Soud dále předvolal k hlavnímu líčení jako svědky Ing. L.V., Ing. M.V., Ing. P.V. a Ing. M.H., spoluzakladatele firmy 3VH Plastics, kteří stejně jako v přípravném řízení využili práva odmítnout výpověď ve smyslu § 100 odst. 2 trestního řádu, tj. že by pravdivou výpověď mohli sobě nebo osobě blízké způsobit nebezpečí trestního stíhání.

Svědék Ing. L.M. k věci uvedl, že pracuje ve firmě FESTO, která se zabývá prodejem pneumatických komponentů pro strojírenský průmysl. Snad před dvěma lety se k nim dostavil pán z firmy 3VH, který po nich chtěl postřikovací zařízení na plechy, komponenty, které vyrábí, aby udělali i celkový projekt, tedy práci, montáž, konstrukci atd. Podepsali objednávku a realizovali projekt. Svědek uvedl, že podobné zařízení před tím dodali asi dvěma firmám, a to D PLASTU a pak firmě z Valašských Klobouk. Svědek uvedl, že je pravdou, že při komunikaci s oním mužem přišla řeč na firmu D PLAST, neboť svědek se sdělil, že už něco podobného dělali, více ho to zarazilo, když muž, se kterým komunikoval, byl ochoten dát za objednávku částku, která se přesně ztotožňovala s částkou, na které se

před tím domlouvali v D PLASTU. Svědek uvedl, že bylo zajímavé, že se jedná o stejný stroj, se stejnými rozměry, za stejnou cenu, proto se muze přímo zeptal, jestli nemají něco společného s D PLASTEM, ten mu odpověděl, že v D PLASTU pracoval, ale že se osamostatnil. Svědek uvedl, že vycházeli ze zakázky, kterou dělali pro D PLAST, jen s lepší konstrukcí. Stejný muž jej poté kontaktoval před výsledkem na policii a chtěl po něm podepsat nějaké prohlášení v tom smyslu, že firma FESTO dělá stroje pro všechny. Svědek věc konzultoval s nadřízeným, který řekl, že nebudou nic takového dělat, takže uvedené prohlášení nepodepsali.

V detailech a v podrobnostech byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení, kde uvedl, že společnost 3VH u společnosti FESTO poptávala 1.2.2011 sestavu prvků a jejich řízení pro stříkací box, kdy osobně věc poptával Ing. P.K., jako zástupce společnosti 3V&H. Jednání se se svědkem účastnil kolega Ing. N.. Ing. K. jim ústně sdělil požadavky na poptávané zařízení s tím, že měl zcela přesnou představu o tom, jak má zařízení vypadat. Věděl, že oni již toto zařízení vyráběli pro D PLAST, neboť měl u nich jejich cenovou nabídku a sdělil, že přes tuto cenu nechce jít. Z nabídky, kterou jim předložil Ing. K., jim bylo zřejmé, že stejné zařízení již vyráběli a že o tom Ing. K. ví. Svědek se ho dotazoval, zda to souvisí s firmou D PLAST a bylo mu sděleno, že Ing. K. od firmy odešel, založil si novou firmu. Svědka zarazilo a překvapilo, že Ing. K. disponuje i cenovou nabídkou D PLASTU a konkrétní nabídkou 300.000,- Kč, neboť to považuje za obchodní tajemství firmy. Běžnou praxí mají ověřeno, že teprve se zákazníkem specifikují cenovou nabídku krok po kroku až do konečného řešení. Pokud Ing. K. ve své poptávce ze dne 1.2.2011 popsal specifikaci stříkacího boxu „shodná jako u již zrealizovaného projektu z roku 2007“, svědek uvedl, že tím je myšleno, že specifikace bude velmi podobná jako u projektu, který dělali v roce 2007 pro společnost D PLAST. Svědek uvedl, že v rámci ulehčení práce původní nabídku D PLASTU vyhledali, ta jim sloužila jako základ pro stanovení nabídky pro Ing. K.. Projekt byl vytvořen na základě poptávky Ing. K. a na základě jejich zkušeností s dřívějším prováděním tohoto zařízení pro společnost D PLAST. V přípravném řízení svědek uvedl, že společnost FESTO vyrobila pouze dvě taková zařízení, nejdříve v roce 2007 pro D PLAST a v roce 2011 pro společnost 3VH Plastics, přičemž nabídka byla ještě na společnost 3V&H s.r.o. Dále se v přípravném řízení svědek vyjadřoval k tomu, jak byl týden před výsledkem kontaktován Ing. K., který po něm chtěl podepsat prohlášení firmy a toto následně urgoval, kdy na dotaz svědka, zda toto prohlášení má sloužit k nějakému soudnímu sporu, mu Ing. K. neodpověděl přímo, vymluvil se na konkurenční boj s nejmenovanou firmou. Ing. K. ho přemlouval k podpisu prohlášení s tím, že prohlášení mu již jiné firmy podepsaly. Svědek uvedl, že mu není známo, kolik výrobců pneusystémů působí v ČR s tím, že jich může být 20, ale jejich firma je největší v Evropě.

K předestřeným rozporům ve výpovědích svědek v hlavním líčení uvedl, že vše, co uvedl na policii, je pravda. S odstupem času si nepamatuje konkrétní data a čísla, stejně tak, pokud na policii uváděl jméno P.K., jméno je mu povědomé, má ho napsané v papírech, ale už si to nepamatuje. Stejně tak je pravdou, že do té doby, kdy vypovídal na policii, realizovali pouze dvě taková zařízení a nikoliv tři, jak uváděl v hlavním líčení, neboť třetí mají teprve rozjednané. V hlavním líčení svědek k dotazům doplnil, že pokud jde o realizaci projektu, v případě první objednávky to mohlo trvat tři měsíce, v případě druhého projektu tak dva měsíce. Aby byli schopni sestavit takové zařízení, je nezbytné dodat rozměry výrobku,

technologicky se ze zákazníkem musí pobavit o tom, co by takové zařízení mělo umět, jaké musí dělat pohyby, tj. zákazník musí dát technické zadání ve smyslu, co zařízení má dělat, jaké rychlosti, jaké posuny, do jakého prostředí. Při konstrukci zařízení pro 3VH vycházeli ze starého zařízení, které realizovali pro D PLAST, ale částečně ho inovovali, chtěli ho sami vylepšit, ale to bylo pouze částečné. K dotazu, do jaké míry byly údaje firmy 3VH Plastics shodné se zadáním firmy D PLAST, svědek odpověděl jednoznačně, že byly stejné.

Obhájce obžalovaného Ing. K. soudu až při výsledku svědka předložil fotografie předmětného zařízení, které jsou založené ve spise na č.l. 2430 – 2434 s tím, že obhájce tyto fotografie získal od svého klienta, tj. obžalovaného Ing. K.. Svědek si tyto fotografie prohlédl a uvedl, že na fotografiích je postřikovací kabina ve firmě D PLAST, pneumatickoelektrická instalace starého zařízení ještě v D PLASTU, elektrický motor s pojezdem a řemenová osa s vlastním stříkacím zařízením, asi také z D PLASTU a spodní pojezd, který je nějak krytovaný a také asi D PLASTU, detaily na něm nejsou vidět. Na poslední fotografii popsal držáky plechu, spodní pojezd nezakrytý, takže je evidentní, že fotografie je z D PLASTU. Svědek si nebyl jistý, kde fotografie vznikly. Připustil, že si pořizoval nějakou fotodokumentaci. K obecnému dotazu, jak dlouho trvá, pokud se nějaké zařízení vyrábí poprvé a pokud shodné zařízení podruhé, svědek uvedl, že poprvé zařízení musí zkonstruovat a trvá to dlouho. Pokud se dělá podruhé, potřetí, tak samozřejmě už mohou mít nějakou dokumentaci a doba výroby je kratší.

Obžalovaný Ing. K. sdělil, že fotodokumentaci, kterou předložil u soudu, získal od pana K. dne 16.2.2011.

Výpověď svědka Ing.M. soud považuje za hodnověrnou. Pokud v hlavním líčení neuváděl jméno obžalovaného Ing.K., konkrétní data a čísla, odpovídá to vyjádření svědka, že si vše s odstupem času nepamatuje, o všem vypovídal detailně popravdě na policii. Svědek potvrdil, že počátkem února 2011 u něj poptával stejné zařízení – postřikovací zařízení na plechy, které předtím dělali pouze jednou v roce 2007 pro firmu D PLAST a tato skutečnost byla obžalovanému Ing.K. známa, neboť dokonce v poptávce z 1.2.2011 uvedl o specifikaci zařízení, že má jít „o shodné jako u již zrealizovaného projektu v roce 2007“. Svědek potvrdil, že se mu hned vybavilo, že jde o zařízení, které dodali do firmy D PLAST, proto se na to obžalovaného ptal a ten mu odpověděl, že je od konkurence. Svědka překvapilo, že obžalovaný Ing.K. disponoval cenovou nabídkou firmy D PLAST, neboť ta je předmětem obchodního tajemství a nad tuto cenu obžalovaný nechtěl jít. Z výpovědi svědka se podává, že pro realizaci poptávky obžalovaného vycházeli z již jednou realizovaného téhož projektu pro D PLAST, jinak by jim obžalovaný musel dodat přesné rozměry, přesné technické zadání, musel by vysvětlit, co má zařízení dělat, jaké má dělat pohyby, rychlosti, posuny, do jakého prostředí apod. To však obžalovaný nemusel, neboť pouze odkázal na předchozí již vyrobené zařízení dle poptávky D PLAST i na jejich cenu. Z výpovědi svědka se podává, že pokud by jiný zákazník nevěděl o tom, jaké konkrétní zařízení komu dodali, v předmětné věci D PLASTU dle jejich přesného zadání a požadavků, pak by vývoj zařízení trval delší dobu. Je otázkou, zda by obžalovaný Ing. K. byl schopen bez odkazu na „shodné zařízení z roku 2007“, které bylo pro D PLAST, svědkovi přesně popsat přesné rozměry, pohyby a další přesná technická zadání zařízení. Soud je přesvědčen, že nikoli, neboť i obžalovaný Ing.K. uvedl, že se v D PLASTU nepodílel na vývoji technologie výrobní linky poplastovaných

plechů. Z výpovědi svědka je tak nepochybně prokázané, že obžalovaný zneužil znalost dodavatele FESTO, která v roce 2007 pro D PLAST dle jejich požadavků zhotovila postřikovací zařízení. Bez této znalosti by s mnohem většími obtížemi hledal obžalovaný výrobce a ještě s většími problémy a zda vůbec by byl schopen zadat přesné parametry požadovaného zařízení. Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný Ing.K. a obžalovaná O., která ze své pracovní pozice v D PLASTU věděla o všech dodavatelích, cenách, porušili obchodní tajemství D PLASTu. I svědka Ing.M. zarazilo, že obžalovaný Ing.K. znal cenu zařízení pro D PLAST, neboť ta je vždy obchodním tajemstvím. Obžalovaní se pohybovali v obchodním prostředí, proto jim tato obecně známá a v obchodních kruzích zažitá věc byla zcela nepochybně také známá.

Svědka J.K. vypověděl, že pracuje jako konstruktér strojů a zařízení. Přes internet si jej vyhledal obžalovaný Ing. K. snad v únoru 2011 a měl požadavek na konstrukci nějakého zařízení. Dohodli se, nebyl to problém, byla to zakázka jako každá jiná, speciálně na stříkací kabinu. Svědek dostal od obžalovaného Ing. K. skicu, kde byly základní velikosti zařízení a několik fotografií. Dodal, že fotografie jsou pro jeho práci dost důležitá věc, neboť na nich člověk vidí více detailů, o co zákazníkovi jde. Svědkovi byly předloženy k nahlédnutí fotografie na č.l. 2430 – 2434, které předložil při výslechu svědka Ing. M. obhájce obžalovaného Ing. K., ke kterým uvedl, že není schopen říci, zda tyto fotografie viděl, ale na fotografiích je podobné zařízení, které kreslil pro obžalovaného Ing. K.. Uvedl, že to mohly být fotografie, které mu dodal obžalovaný Ing. K., ale neví, zda v takovém počtu. Pokud obžalovaný Ing. K. tvrdí, že tyto fotografie dostal od něj, pak svědek uvedl, že může jít o fotografie, které mu poskytla firma FESTO, ale není si jistý. Následně svědek uvedl, že obžalovanému Ing. K. poslal fotografie, které získal od pracovníků firmy FESTO, která se podílela na vzniku prvního zařízení, neboť ti si zařízení vyfotografovali a fotografie mu poskytli, aby měl vodítko pro tuto akci. A když se svědek před obžalovaným Ing. K. zmínil, že fotografie má, obžalovaný Ing. K. ho požádal, aby mu je poslal.

V detailech byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení, kde mimo jiné uvedl, shodně jako před soudem, že byl kontaktován obžalovaným Ing. K., od kterého dostal poptávku na přípravu výkresové dokumentace pro stříkací box dne 1.2.2011, kterou mu zaslal obžalovaný Ing. K. emailem a cenovou nabídku ze dne 2.2.2011 a následně závaznou objednávku společnosti 3V&H s.r.o. ze dne 3.2.2011. Svědek v přípravném řízení uvedl, že obžalovaný Ing. K. mu předával asi 3 fotografie s poznámkami, kdy na fotografiích bylo obdobné zařízení, které po něm chtěl nakreslit. Dle svědka byly fotografie pořízené z digitálního fotoaparátu. Uvedl, že obžalovaný Ing. K. po něm požadoval zaslání výkresové dokumentace ve formátu 3D, ze kterých by bylo jasné, jak zařízení vypadá zevnitř, na jakém principu zařízení pracuje, a to z důvodu, že si chtěl na toto zařízení udělat průmyslový vzor. To mohlo být v lednu nebo v únoru 2012. Svědek uvedl, že když zpracovával obdobný projekt, který po něm požadoval obžalovaný Ing. K., tak se jistě ptal, jestli na něj není nějaký patent a dostal zápornou odpověď, proto už se tím dále nezabýval. Pokud by tam patent byl, musel by si dávat pozor.

K této výpovědi z přípravného řízení svědek K. v hlavním líčení uvedl, že je v pořádku. K předestřenému rozporu ohledně toho, od koho dostal fotografie zařízení, uvedl, že fotografie získal od pracovníka firmy FESTO, na policii o tom nevypovídal proto, že je to

již delší doba. Soud má za to, že podrobnější a detailnější je výpověď svědka z přípravného řízení, kterou učinil 19.3.2012, tj. rok poté, kdy byl obžalovaným Ing.K. kontaktován, tak si jistě vše lépe pamatoval, včetně toho, že mu obžalovaný počátkem února 2011 předával 3 fotografie obdobného zařízení. K fotografiím z D PLASTU uvedl, že je na nich podobné zařízení, které kreslil pro obžalovaného Ing.K.. I v tomto případě obžalovaný využil fotografie stříkací kabiny vyrobené v roce 2007 pro D PLAST a to bez souhlasu poškozené firmy.

Svědka P.V. v hlavním líčení uvedl, že pracuje ve firmě DITES VÁHY s tím, že snad v roce 2003 – 2004 pro firmu D PLAST realizovali zařízení pro dávkování prášku, kapalin, pro mísení, a to v Lužkovicích. Má za to, že za firmu D PLAST vyjednával zařízení obžalovaný Ing. K., kterého už později neviděl, až počátkem roku 2011, kdy už obžalovaný Ing. K. nevystupoval za firmu D PLAST, ale za firmu 3 VH a poptával u nich obdobné zařízení. To svědek usoudil z charakteru výrobků, z konkrétního zadání. Z následných cenových důvodů zařízení nebylo realizováno. Svědek uvedl, že jim byla zaslána poptávka s textem, co je předmětem poptávky, to následně předali Policii ČR. Nevybavuje si, jestli v poptávce byly nějaké fotky.

V detailech a v rozporech byla čtena výpověď z přípravného řízení, kterou svědek označil za pravdivou s tím, že na policii vypovídal před rokem a nemá k dispozici podklady, které měl, když byl vyslýchán na policii. V přípravném řízení svědek uvedl, že když ho někdy v únoru 2011 za společnost 3V&H s.r.o. oslovil obžalovaný Ing. K. a specifikoval požadavky, bylo zřejmé, že má jít o zařízení s obdobnou či spíše stejnou funkcí, jakou před lety dodávali do D PLAST Zlín. Svědek uvedl, že nepřistoupil na původní cenovou nabídku a použil argumentaci, že společnosti D PLAST před lety byli schopni dodat obdobné zařízení levněji. Uvedl, že obžalovaný K. poptávku společnosti 3V&H konkretizoval v emailu z 8.2.2011 a následně ji upřesňoval a emailem poslal i fotografii obdobného již fungujícího zařízení. Z tohoto foto svědek poznal, že jde o zařízení vyrobené jejich firmou pro D PLAST Zlín, neboť dělali pouze tři zařízení, jedno do Zlína a dvě do Ruska. Svědek následně policii potvrdil předložené poptávkové emaily z 5.2.2011 a 8.2.2011, které policii sám poskytl, stejně jako fotografie (č.l. 787 – 788).

I tyto fotografie soud svědkovi předložil v hlavním líčení, ke kterým uvedl, že na fotografiích zařízení, které dodala jejich firma D PLASTU, ztotožnil i poptávku. K dotazu, zde se jedná o unikátní zařízení, svědek uvedl, že ano, zásobník nebo dávkovací zařízení tohoto tvaru nebo vzhledu je pouze v D PLASTU a ve dvou pobočkách v Rusku. Má za to, že nejsou chráněné průmyslovým vlastnictvím, neboť firma DITES VÁHY si nechrání konkrétní výrobky průmyslovým vlastnictvím.

Soud následně svědkovi předložil k nahlédnutí listinné materiály týkající se firmy Bohemia Machine, kdy k č.l. 719 uvedl, že společnost Bohemia Machine s.r.o. měla k dispozici nabídku jejich společnosti DITES – VÁHY, která společnosti Bohemia Machine s.r.o. musela být přeposlaná, na č.l. 719 je překopírovaná jejich nabídka. Rozhodně ji neposkytoval svědek sám společnosti Bohemia Machine. Na č.l. 721 je zkopírovaná jejich druhá nabídka. Uvedl, že někdy se jim stává, že nabídku jejich firmy zákazníci vezmou a

použijí ji pro obdobné nacenění někým jiným, nic bližšího k tomu nemůže říci. Firmu D PLAST svědek označil za slušného a stálého zákazníka.

Z výpovědi svědka V. se podává, že u nich obžalovaný Ing.K. v únoru 2011 potával unikátní zařízení pro míchání směsí, které předtím dodali jen D PLASTu a 2 firmám do Ruska, kdy obžalovaný měl k dispozici fotografie již fungujícího zařízení, tj. musel je získat buď z D PLASTu či z Ruska.

Svědka R.H. k věci uvedl, že je zaměstnán ve firmě MEDIA CZ. Dříve se firma jmenovala MEDIA Liberec s.r.o. Předmětem činnosti firmy je prodej stříkacích a lepících zařízení. Svědek v hlavním líčení uvedl, že nezná nikoho z obžalovaných, je mu povědomé jméno Ing. P.K., snad z telefonického kontaktu. Vzpomíná si, že šlo o zařízení na nanášení plastisolů, Ing. K. zastupoval firmu 3VH, objednávka došla písemně. Uvedl, že podobné zařízení už dělali několikrát, jde o standardní výrobek.

V hlavním líčení byla čtena podrobnější výpověď svědka z přípravného řízení, kterou následně před soudem označil za pravdivou s tím, že už si vše přesně nepamatuje, s ohledem na uplynulou dobu. Svědek v přípravném řízení uvedl, že 27.1.2011 byla do jejich firmy doručena emailová poptávka k možnosti dodání nanášecího zařízení společností 3VH Plastics s.r.o. Objednávku činil jménem společnosti Ing. P.K., který v této uvedl, že požaduje dodávku zařízení ve stejném provedení, jako již dodávali v minulosti v roce 2007 pro jiného zákazníka. Dle svědka přílohou této poptávky Ing. K. byla původní objednávka společnosti D PLAST a.s. ze Zlína pod č. 02/2007/9 ze 17.1.2007. K objednavce byla Ing. K. doručena písemnost 17.1.2007, kde je specifikovaná cenová nabídka dodávaných komponentů nanášecího zařízení, kdy tato písemnost byla původně součástí a přílohou objednávky D PLASTU z roku 2007. Požadované zboží firma svědka vyskladnila 29.4.2011. V přípravném řízení svědek uvedl, že v minulosti obdobné nanášecí zařízení firma dodala společnosti D PLAST ze Zlína. K výpovědi svědka z přípravného řízení jsou doručeny písemnosti, o kterých vypovídal ve své výpovědi, včetně emailové korespondence, kterou vedl za firmu svědka svědek J.S., a to nejen s obžalovaným Ing. K., ale rovněž opakovaně s obžalovaným Ing. S., který na emaily odpovídal, opravoval poptávku, upřesňoval ji, jako vedoucí výroby. Svědek tyto listiny označil za listiny, o kterých vypovídal ve své výpovědi.

Z výpovědi svědka z přípravného řízení, kterou před soudem označil za pravdivou, vyplývá, že obžalovaný Ing.K. u MEDIA poptával dne 27.1.2011 nanášecí zařízení shodné jako firma dodala v roce 2007 společnosti D PLAST. Obžalovaný k poptávce dokonce připojil původní objednávku D PLAST a.s. ze dne 17.1.2007 č.02/2007/9 a shodnou cenovou nabídku. Je tak jasně prokázáno, že obžalovaný disponoval interními důvěrnými informacemi společnosti D PLAST a.s., které bez souhlasu a v rozporu s ujednáním o zachování mlčenlivosti zneužil ve prospěch firmy 3VH Plastics s.r.o. Soud opětovně zdůrazňuje, že předmětem obchodního tajemství jsou jakékoliv informace výrobní, technické, ale rovněž obchodní povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potencionální materiální či nemateriální hodnotu, které nejsou v obchodních kruzích běžně dostupné. Bez znalosti dodavatele nanášecího zařízení, ceny, technických parametrů požadovaného zařízení, které byly získány neoprávněně od D PLAST a.s. by firma 3VH

Plastics s.r.o. stěží během krátké doby několika měsíců zkompletovala výrobní linku na výrobu poplastovaných plechů.

Svědék Ing. J.S. vypovídal před soudem shodně, jako v přípravném řízení, kdy uvedl, že je zaměstnán ve společnosti MEDIA Liberec s.r.o. a má na starosti vyhotovování nabídek pro potencionální odběratele dle jejich poptávek a objednávek. Svědek uvedl, že v měsíci únoru 2011 dostal k vyřízení od jednatele společnosti R.H. emailovou poptávku Ing. P.K. a jeho společnosti 3VH Plastics z 27.1.2011 o možnosti dodání nanášecího zařízení. Rovněž tento svědek vypovídal o tom, že Ing. P.K. požadoval po firmě dodávku zařízení ve stejném provedení, jako již dodávali v roce 2007 pro jiného zákazníka D PLAST ze Zlína, kdy přílohou emailové pohledávky byla původní objednávka společnosti D PLAST č. 02/2007/9 ze 17.1.2007. Rovněž tento svědek potvrdil pravost předložených kopií, emailů, objednávky o kterých vypovídal ve své výpovědi.

Výpověď svědka Ing.S. tak potvrzuje výpověď svědka H..

Se souhlasem stran soud četl v hlavním líčení výpověď svědka E.H., který uvedl, že pracuje jako OSVČ pod jménem E.H., předmětem činnosti je stavební zámečnictví. Ke společnosti D PLAST a.s. uvedl, že pro firmu pracoval v letech 1995 – 2004, kdy to začalo ocelovou konstrukcí přístřešku a pak vyráběl stříkací box dle požadavku D PLASTU, které mělo sloužit k nanášení plastů na plechy. Svědek uvedl, že konstrukce nebyla ničím výjimečná, snad technologií, kterou však nedodával, tu dodávala firma D PLAST.

Svědék R.N. v hlavním líčení uvedl, že zná všechny obžalované, nejdříve z D PLASTU, poté z 3VH Plastics. Svědek uvedl, že ve firmě D PLAST pracoval od listopadu 1996, jako výrobní dělník, do konce března 2011. Svědek uvedl, že v D PLASTU pracoval pod mistry panem P., V., následně obžalovaným Ing. S.. Podílel se na výrobě granulátu v Lužkovicích v nepřetržitém provozu. Předpisy měli k dispozici, bývaly uloženy v trezoru. Když byla změna, dostal nové. Nové technologické postupy dostával od pana P.. V D PLASTU měl postupně dvě nebo tři pracovní smlouvy, neví zda jejich součástí bylo poučení o mlčenlivosti o pracovních procesech. V D PLASTU skončil kvůli poměrům, které tam začaly panovat. Odešlo vedení Ing. K., Ing. K., dále obchodníci P., Z.. Vadilo mu, že byli přijímáni slovensky mluvící lidé. Byl osloven obžalovaným Ing. K., který zakládal novou firmu 3 VH, aby k nim šel dělat výrobního dělníka. To bylo snad někdy v únoru 2011 a z D PLASTU svědek odešel v březnu 2011. Do nové firmy nastoupil 1.4.2011. Jako výrobní dělník míchal plasty na máčení a na stříkání podle receptury, kterou dostal od svého nadřízeného obžalovaného Ing. S.. Není schopen posoudit, jestli ve společnosti 3 VH bylo děláno to samé, co v D PLASTU, neboť není chemik. K obžalované Z. svědek uvedl, že ji zná z D PLASTU, kde pracovala jako laborantka v laboratoři. Ví, že ve firmě 3VH Plastics dělala vývoj. Doplnil, že mu je známo, že ve společnosti 3 VH Plastics se vyráběly poplastované plechy a rovněž v D PLASTU se dělaly poplastované plechy na Mladcové. K obžalované O. uvedl, že v D PLASTU dělala nákup a prodej a ve stejné funkci pracovala i ve firmě 3VH Plastics. Obžalovaný Ing. S. byl poslední rok v D PLASTU nadřízeným svědka a pozici vedoucího výroby zastával i ve firmě 3VH Plastics. Obžalovaný Ing. S. byl nadřízeným svědka, dával mu práci, říkal co má dělat, dostával od něj na papíře recepturu, jak má míchat v míchárně vinyolu v D PLASTU. Na směně pracovali 4, po redukci 2 dělníci. Receptura

byla pouze jediná. Svědek uvedl, že do výroby chodili na praxi studenti, do provozu měli přístup třeba řidiči kamionů, když šli třeba na záchod, klíče od trezoru, kam se ukládala receptura, se dávaly do šuplíku, ke stolu měl přístup ve výrobě každý, kdo tam prošel. K dotazu soudu, z jakého důvodu se rozhodl vypovídat v hlavním líčení, když v přípravném řízení využil svého práva nevypovídat s odůvodněním, že by si pravdivou výpověď mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání, svědek uvedl, že tenkrát byla situace divoká, nevěděl, co bude, proto tohoto práva využil.

Svědka N. je jedním z pracovníků, který využil nabídky obžalovaného Ing.K. a odešel z D PLAST a.s. k 3VH Plastics s.r.o. dělat stejnou práci dělníka na lince pro výrobu poplastovaných plechů pod stejným vedoucím jako v D PLASTu – obžalovaným Ing.S.. Svědek potvrdil, že v D PLASTu měli jedinou recepturu, popsal, jak s ní bylo nakládáno, tj. že se musela uzamykat do trezoru. Z uvedeného soud vyvozuje, že pokud by receptura Viplanylu nebyla předmětem tajemství, pak by ji nebylo třeba tímto způsobem chránit. Byť bylo předmětem dotazů na svědka, kdo se příp. mohl k receptuře v trezoru dostat, nebylo prokázáno, že by kdokoliv „zvenčí“ věděl, kde jsou uloženy klíče od trezoru. Provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že z titulu svého postavení v D PLASTu měl k receptuře přístup obžalovaný Ing.K., jako vývojářka obžalovaná Z., jako pracovnice obchodního oddělení objednávací směsi rovněž obžalovaná O. a výrobní recepturu měl k dispozici denně i obžalovaný Ing.S..

Svědka Ing. B.K. uvedl, že byť v přípravném řízení odmítl vypovídat s odůvodněním, že mu hrozí nebezpečí trestního stíhání, pak s odstupem času už je to v klidu a může vypovídat. Svědek uvedl, že pracoval ve firmě 3VH Plastics ve vývojovém oddělení jako vývojový pracovník. Měl na starosti vývoj a oddělení kvality. Zkoušeli PVC plasty pro budoucí použití. Vyvíjeli barevné odstíny PVC plastisolů, co dělal po konzultaci s obžalovaným Ing.K.. Vstupy dostával od obžalovaného Ing. K.. Od něj dostával rámcovou recepturu, přesné složení není schopen říci. Ve firmě 3VH Plastics pracovali rovněž obžalovaní Z., O., Ing. S.. Svědek uvedl, že do této firmy nastoupil 1.10.2011 a byl zde do června 2012. Předtím pracoval ve firmě D PLAST jako vývojový pracovník. Nezná recepturu plastisolu, do styku s PVC plasty nepřišel, respektive upřesnil, že v jeho oddělení se vyvíjely plastisoly, ale receptury nedělal, pouze ve dvou případech. Svědek uvedl, že nepřišel do styku s recepturou na poplastované plechy v D PLASTU, ale receptura je dle něj velmi jednoduchá, nevyžaduje žádné zvýšené vlastnosti. Poté, kdy byl svědek vyzván, když je tato receptura tak jednoduchá, zda ji může uvést soudu do protokolu, uvedl, že recepturu nezná z paměti, stejně jako není schopen říci procenta jednotlivých přísad, a to dvou typů PVC, změkčovač a koncentrát. K dotazu, z čeho se dá receptura zjistit, uvedl, že na internetu je možné najít rámcovou recepturu a pak se vše dotáhne do konce. Pokud by takový úkol měl zadán, trvalo by mu to asi 1,5 měsíce. Pokud by byl požadavek, aby plastisol měl zvláštní vlastnosti, pak už by to bylo dle svědka složitější, neboť ve směsi je více složek. Svědek uvedl, že neví o žádné jiné firmě kromě D PLASTU v České republice, která by vyráběla poplastované plechy. Není schopen říci, jestli šlo o sortiment ekonomicky dobře prodejný. Nebyl schopen odpovědět na otázku, z jakého důvodu by se výrobou poplastovaných plechů nezaobíralo více firem, když dle výpovědi svědka je výroba jednoduchá.

Rovněž svědek Ing.K. přešel jako vývojový pracovník D PLASTU a.s. do 3VH Plastics s.r.o. na stejnou pozici. Byť svědek uvedl, že vývoj receprury na plastisol je jednoduchý, nebyl schopen dle něj jednoduchou recepturu uvést do protokolu, nedovedl uvést, z jakého důvodu tedy nevyráběly poplastované plechy kromě D PLASTu v ČR i jiné firmy, když tento výrobek je nepochybně na trhu žádaný. Dodatečně bylo zjištěno z úplného výpisu z obchodního rejstříku, že svědek Ing.K. je od 18.7.2012 jednatelem společnosti KNEHER Plastics s.r.o. společně s bratrem obžalovaného Ing.K. J.K., který je jediným společníkem firmy. Jak se podává z výpovědí obžalovaných v současné době jako OSVČ právě pro tuto firmu pracují. Soud má za to, že skrytě pod hlavičkou jiné firmy se snaží pokračovat ve své činnosti. Svědek Ing.K. je tak nepochybně z této pozice a blízkého pracovního vztahu k obžalovaným, zejména obžalovanému Ing.K., ve své výpovědi veden snahou obžalovaným nepřitížit, snížit význam vývoje výrobku D PLAST a.s. zn.Viplanyl s tím, že je pro každého odborníka, speciálně pro něj, možné jej vyvinout za 1,5 měsíce. Pokud by tomu tak bylo, pak by jistě vysoce erudovaným odborníkům z firmy D PLAS, kteří předtím pracovali ve výzkumném ústavu, vývoj konkrétního plastisolu netrval léta.

Svědék Ing. D.P. uvedl, že pracuje v D PLASTU, odkud zná všechny 4 obžalované, kteří jsou jeho bývalí kolegové z D PLASTU. Svědek pracoval a nadále pracuje na pobočce v Mladcové, kde vyráběli poplastované plechy. Svědek uvedl, že asi koncem roku 2010 byl osloven obžalovaným Ing. K. se záměrem uvést výrobu poplastovaných plechů mimo D PLAST a úkolem svědka by bylo rozjet výrobu, sestavit mašinu a posléze s plechem obchodovat. Mělo to být pro novou firmu 3VH Plastics, která je spojena s V., ve které měl být svědek zaměstnán. Svědek uvedl, že nabídku odmítl, proto dostal od obžalovaného ještě další nabídku podílu ve firmě ve výši 10 %, což také odmítl a dále s obžalovaným nekomunikoval. Svědek uvedl, že při nabídce od obžalovaného Ing.K. sdělil, že předmětem výroby v nové firmě měly být plechy, které se vyráběly v D PLASTU. Zařízení k jejich výrobě měl sestavit právě svědek Ing.P.. O odběratelích společnosti D PLAST se nemuseli s obžalovaným bavit, neboť obžalovaný Ing. K. je všechny znal. Při rozhovoru se mluvilo konkrétně o Fatře Napajedla, že ta by okamžitě nové plechy začala odebírat. Následně by je odebíral pan P. ze Slovenska, který je velkým odběratelem Fatry, a oslovili by se další zákazníci. Svědek uvedl, že mu je známo, že pokud mu obžalovaný Ing. K. nabízel místo v nové společnosti, tak tam se již nemuselo nic vyvíjet, měl tam být udělán plech, který dělají v D PLASTU. Obžalovaný Ing. K. po svědkovi požadoval, aby sestavil mašinu a začal vyrábět. Vyráběl by se Viplanyl, akorát by dostal nový název. K ostatním obžalovaným svědek uvedl, že obžalovaná Z. v D PLASTU byla vedoucí kvality, obžalovaná O. vedoucí obchodních referentů a obžalovaný Ing. S. vedoucím výroby v Lužkovicích. Obžalovaný Ing. S. měl na starosti výrobu v Lužkovicích, kterou organizoval, obžalovaná O. nakupovala veškeré suroviny pro D PLAST, obžalovaná Z. byla v laboratoři, poté vedoucí kvality. Obžalovaný Ing. K. šéfoval celé pobočce Lužkovice. Svědek uvedl, že mu je dále známo, že obžalovaný oslovil další spolupracovníky z D PLASTU, aby odešli, a to pana P. a pana P., kteří jeho nabídku odmítli. Pokud jde o linku, která je používána v D PLASTU pro výrobu Viplanylu, pak jde o jedinou existující linku, o které ví, na ní byl zpracován nápad, jak mít správný plech, mít správný plastisol, dle svědka tato linka byla jediná na světě. Svědek dále uvedl, že ze strany obžalovaného Ing. K. mu bylo řečeno, že by vyráběli stejné plechy jako D PLAST a tím by zničili a zastavili výrobu poplastovaného plechu na Mladcové a to tím, že by převzali veškeré zákazníky, kteří ovládají československý trh, kteří by přešli k nové firmě a tím pádem by D

PLAST neměl co vyrábět a prodávat. Svědek obžalovanému Ing. K. na to odpověděl, že je to nesolidní a ze strany obžalovaného mu bylo odpovězeno, že „ted'ka si musíme vydělat peníze my, páni majitelé mají“. Svědek uvedl, že mu je známo, že všichni v D PLASTU mají podepsanou dohodu o mlčenlivosti a nesmí vynášet informace z firmy. Pokud by se tak stalo, za porušení by jim byla uložena pokuta, výrobnímu dělníkovi například 50.000,- Kč, svědkovi například 1.000.000,- Kč. Má za to, že každá firma má svá obchodní tajemství, obchodní partnery, obchodní styky, za kolik dodávají. Pokud jde o výrobní receptury v D PLASTU, tak ty postupně vyvíjejí vývojáři, to se poté zkouší. Následně provozní recepturu dostával obžalovaný Ing. S. v tištěné podobě, který předával výrobní receptury k dispozici dělníkům, kteří museli vědět, podle čeho mají co namíchat. Po namíchání receptury měl dělník povinnost uložit ji do trezoru u vedoucího výroby, kterým byl obžalovaný Ing. S.. Pokud jde o obžalovanou O., ta dle svědka měl přístup k receptuře z důvodu nákupu, neboť musela ze své pozice vědět, z čeho se vyrábí dané materiály a podle toho chystala výrobu. Obžalovaný Ing. K. byl vedoucím pracovníkem, takže měl přístup ke všem informacím. Když svědek jednal s obžalovaným Ing. K. o nabídce nového zaměstnání v 3VH Plastics, obžalovaný Ing. K. mu řekl, že samozřejmě má recepturu, že má všechno uložené ve svém osobním počítači. K dotazu, jak se k nim mohl obžalovaný dostat, svědek uvedl, že receptury existují v elektronické podobě, jsou chráněny na serveru, ke kterým mají přístup vedoucí vývoje, nadřízený vedoucího vývoje, nedostane se na něj například dělník nebo laborantka a neměl je k dispozici ani svědek. Ten měl k dispozici recepturu na Vynsol. Svědek uvedl, že v D PLASTU byl zákaz stahování dat do osobních počítačů. K firmě Fatra svědek uvedl, že byla a je odběratelem D PLASTU, byla přímým odběratelem před několika lety, později Fatra odbírala poplastované plechy prostřednictvím slovenské firmy IZOLFA. Svědek uvedl, že někteří zaměstnanci v D PLASTU měli pro práci doma notebooky, stejně jako svědek, aby byli kontaktní s firmou. Pokud někdo z firmy odchází, má povinnost notebook vrátit správci sítě, kterým je pan V..

Svědek označil za pravdivý email, který obdržel od obžalovaného Ing. K. 27.12.2010, ve kterém obžalovaný nabízí svědkovi obchodní podíl 10 % s tím, že je ochoten pomoci všem lidem, kteří odcházejí z D PLASTU. Sděluje mu, že svědek se nikdy v D PLASTU nestane majitelem, nemůže si tam vydělat 300.000,- Kč měsíčně nebo mít podíl na zisku firmy. Nabízí svědkovi, že má jedinečnou šanci dostat se s nimi na druhou stranu a všechny převálcovat ve firmě, která nechce dělat jenom plechy s tím, že během pár dnů naplánovali celý byznys a ve Fatře s ním byla jasná shoda. Navrhuje mu, aby svědek ještě všechno zvážil.

Svědek k tomu v hlavním líčení uvedl, že odmítl nabídku obžalovaného. Měl k tomu dva důvody, a to čest a práci, kterou nechtěl brát někomu, kdo něco vymyslel, rozjel. Svědek uvedl, že je samozřejmé, že dodávali společnosti FATRA IZOLFA plechy za nižší cenu, než je následně FATRA IZOLFA prodávala firmě Fatra Napajedla, neboť FATRA IZOLFA musela vytvořit nějaký zisk. Jaký byl ten rozdíl, svědkovi není známo. Pokud byl dotazován na důvod, proč nedodávali výrobky přímo Fatře a.s., svědek uvedl, že důvodem bylo časté střídání nákupců a problémy s platbami. Svědek uvedl, že přetažením odběratelů by došlo ke krachu firmy D PLAST, upřesnil, že by nedošlo ke krachu, ale mohlo by dojít k zastavení výroby plechů, pokud by odběratelé přešli k jiné firmě. Nestalo se tak, D PLAST neztratil zákazníky ani pozici na trhu, ale ztratili cenu, za kterou poplastované plechy dodávali. Znovu zopakoval, že obžalovaná O. nakupovala suroviny pro výrobku v Lužkovicích, kde se

vyráběly plastisoly, které se prodávají dále zákazníkům, ale také se tam vyrábějí plastisoly, které zpracovává D PLAST na Mladcové. K fotografiím založeným na č.l. 2430 – 2434, které soudu předložil obhájce obžalovaného Ing. K., svědek po jejich předložení a shlednutí uvedl, že se jedná o zařízení z Mladcové, stříkací kabinu, nanášecí kabina s plechem, systém, který zajišťuje pohyby válců a další s tím, že fotky vidí poprvé a neví nic o tom, kdo by si tyto fotky pořizoval. Pokud by je někdo pořizoval, mohlo by to být z důvodu, aby věděl, co má vyrobit, pokud by si toto zařízení chtěl pořídit. Není mu známo, že by si fotografie pořizovala firma FESTO, která se podílela na sestavě jedné linky. Pokud by svědek viděl, že si pán z FESTA chce fotografie pořizovat, tak by mu to nedovolil. Rozhodně se ho nikdo neptal, jestli si fotografie linky může pořídit. Z fotografií svědek nebyl schopen určit čas, kdy byly pořízeny. Svědek uvedl, že aby mohl sestavit linku, jaká je v D PLASTU, a to bez její znalosti, tak by mu to trvalo roky, neboť ze začátku se musí zajistit potřebný plech, zkoušet, aby splňoval mnoho věcí – UV stabilitu, aby na střeše nepopraskal, musí vydržet ohyb, což je dáno materiálem a plastisolem nebo vinysolem. Pak je nezbytné zajistit rovnoměrný nástřík, správně upéct v peci, sestavit lineární pohony, pohon plechu, plastisol, který musíte vyvinout, musí dobře téci, musí se vymyslet tryska, která je např. v D PLASTu speciální oproti normo tryskám. Svědek uvedl, že jde ještě o spoustu dalších věcí.

Soud považuje výpověď svědka za hodnověrnou, když ve všech stádiích trestního řízení vypovídal shodně, z jeho výpovědi se nepodává, že by měl důvod vypovídat nepravdu a sám se vystavit nebezpečí trestního stíhání pro křivou výpověď. Sama okolnost, že odmítl z důvodu zachování cti nabídku obžalovaného Ing. K. a zůstal pracovat v poškozené firmě, neznamena nutně důvod vypovídat nepravdu, zejména pokud jeho výpověď není důkazně osamocená. Svědek Ing.P. jednoznačně potvrdil, že se ho obžalovaný Ing.K. snažil přesvědčit, aby z D Plastu odešel do nové firmy 3VH Plastics s.r.o., která se má zabývat výrobou stejných poplastovaných plechů jako D PLAST jen pod jiným názvem a není tak třeba nic vyvíjet. Po svědkovi požadoval, aby „sestavil mašinu“. Svůj záměr obžalovaný odůvodnil tím, že by zcela zastavili výrobu stejného výrobku D PLASTU, neboť by mu převzali zákazníky, hlavně FATRU a.s. tj., firmu D PLAST, resp. její zakladatele a pracovníky, která poplastovaný plech Viplanyl léta vyvíjela a setrojila speciální linku na nanášení plastisolů na plech, by přivedla 3VH Plastics ke krachu. Z výpovědi svědka se podává, že pracovníci D Plastu měli podepsanou dohodu o mlčenlivosti, že nesmějí z firmy vynášet data. Svědek potvrdil, že je otázkou let, kdy se sestrojí taková linka, jaká je v D PLASTu, kdy podrobně rozvedl, čím je specifická, co bylo nutné postupně vývojem zkoušet a dosáhnout. Rozhodně se tak nedala bez znalosti všech součástí linky sestrojit během pár měsíců, jak uvedl obžalovaný Ing.K. a jak se na základě zneužitého obchodního tajemství firmy D PLAST a.s. obžalovanými, podařilo během krátké doby cca 3 měsíců firmě 3VH Plastics s.r.o., pro kterou obžalovaní pracovali. Svědek vyvrátil rovněž obhajobu obžalované O., že neměla přístup k žádným informacím, které by se daly podřadit pod obchodní tajemství, kdy tímto není jen linka a receptura Viplanylu, ale rovněž data ohledně dodavatelů, odběratelů, nákupních, prodejních cen, což potvrdili i další svědkové, dle kterých je cena a odběratel běžně v obchodním styku předmětem obchodního tajemství. Dle svědka obžalovaná znala recepturu, neboť musela objednávat směsi pro výrobu. Jak bude rozvedeno níže, tato data z D PLASTu obžalovaná měla k dispozici na pracovišti v 3VH Plastics s.r.o. Dle svědka obžalovaný Z. pracovala ve vývoji, tj.měla přístup k recepturám, provozní recepturu měl v D PLASTu k dispozici i obžalovaný Ing.S.. Z dalších provedených důkazů- zejména listinných

– viz níže, bylo zjištěno, že poté, co nabídku obžalovaného Ing.K. na sestavení linky odmítl svědek Ing.P., na objednávkách zařízení a specifikacích se podílel v 3VH Plastics s.r.o. obžalovaný Ing.S..

Svědka Ing. L.K. uvedl, že je ředitelem firmy D PLAST, ve které pracuje od roku 1990, je jedním ze zakládajících členů. Firma se zabývá výrobou plastisolů, výrobou granulátů a výrobou poplastovaných plechů. Poplastované plechy firma začala vyrábět v druhé polovině 90. let, kdy vyvíjeli vlastní technologii výroby, kdy začali vyvíjet plastisol, hledat výrobce nebo systém, jakým způsobem zakotvit vrstvu PVC na plech, začali hledat dodavatele plechu, který by splňoval jejich požadavky, začali vyvíjet zařízení, které by bylo schopno nanášet PVC plastisol na plech. K výrobě nebyla žádná dostupná literatura, plechy musely mít specifické vlastnosti, museli dát garanci 10 let, takže probíhaly laboratorní provozní zkoušky, vymýšlely se metody, dělaly se certifikáty. Předmětem vývoje bylo například urychlené stárnutí, metodika na adhezy, hydroizolační fólie, normy, podle které se dalo certifikovat. Dle svědka proces vývoje začal v letech 1993 – 1994 a výroba se rozběhla po 3 – 4 letech, neboť ještě museli upravit zařízení, tak se dostat k novým surovinám, které by zajistily kvalitu konečného výrobku. Zařízení v D PLASTU vyvíjeli postupně sami, což mohlo trvat také 3 – 4 roky. Dodavatele na součástky měly, samotnou konstrukci dodala zámečnická firma dle jejich nákresu. Pak potřebovali pohony, posuvy, postupně se odstraňovaly chyby, vady. Následně potřebovali zařízení na pumpování plastisolu, kterého dokáže rozstříknout, pec, která by byla schopná vypálit, želatinovat a samostatnou kapitolou byla tryska. Svědek velmi podrobně popsal, jakým způsobem postupovali při vývoji uvedeného zařízení a tím i zdůvodňoval dobu, než dospěli k zařízení, se kterým byli spokojeni. Svědek uvedl, že postupně vyrobili 200.000 – 230.000 plechů ročně, kdy v podstatě dodávali všem distributorům PVC fólií pro hydroizolaci střeš. Asi před 3 lety z firmy začali odcházet lidi, neboť byla založena společnost 3VH Plastics, která jim začala konkurovat ve výrobě poplastovaných plechů. Svědek uvedl, že v té době byl členem představenstva, nebyl ředitelem D PLASTU. Pokud jde o všechny obžalované, ty zná, šlo o dřívější zaměstnance D PLASTU, kteří přešli k 3VH Plastics. Svědek uvedl, že vlivem konkurence 3VH Plastics logicky ubyl odbyt, když nastoupila konkurence, a to o 70.000 kusů plechů, které na trh uvedla firma 3VH Plastics pod označením Fantanyl. Svědek uvedl, že má za to, že Fatranyl a Viplanyl jsou podobné, téměř totožné, což usuzuje nejen podle vizáže plechů, ale rovněž podle zkoušek, které si udělali. Svědek uvedl, že má za to, že vývoj takového výrobku trvá roky a pokud by ve firmě 3VH Plastics museli „šlapali po cestičkách jako oni, i po slepých“, rozhodně by jim vývoj netrval pouze měsíce. Svědek si totožnost výrobku vysvětluje tím, že obžalovaný se museli někde dostat k recepturám, musel to být někdo z pracovníků, kteří pracovali ve firmě D PLAST. K recepturám měl přístup obžalovaný Ing. K., byl tehdy zástupcem svědka, měl přístup k části firemního serveru, kde byly věci týkající se vývoje receptur. Stejně tak k těmto informacím měla přístup obžalovaná O., jako vedoucí nákupu a prodeje a stejně tak obžalovaný Ing. S., jako vedoucí výroby. Obžalovaná Z. z pozice vedoucí kvality měla přístup k informacím na firemním serveru rovněž.

Svědka se vyjádřil k předloženým listinným materiálům, které byly zajištěné při prohlídkách nebytových prostor, kdy uvedl, že mezi materiály je podniková zkušební norma firmy D PLAST, kterou měli na hodnocení spojů. Tato norma byla na serveru, ke kterému měli přístup určití pracovníci. Mezi materiály je organizační směrnice

D PLASTU, normované výkony pro výrobu granulátů, kopie webových stránek, objednávky D PLASTU, statistika D PLASTU, surovin, které nakupovali, kde jsou kontakty na dodavatele D PLASTU, ceny, specifikace a receptura nějakého plastisolu. K dotazu soudu, zda je svědek schopen z hlavy říci receptury na Vynsol, uvedl, že pouze rámcově a z hlavy není schopen porovnat recepturu Vynsolu a Fatrasolu, musel by to přepočítat. Mezi dokumenty svědek poznal nákres a půdorys výrobní haly na vytlačování a rovněž receptury plastisolu společnosti D PLAST. Pokud někteří vybraní pracovníci společnosti D PLAST měli přístup k těmto informacím, tak toliko pro pracovní účely. Svědek uvedl, že po skončení pracovního poměru podle interních předpisů měli zakázáno používat interní materiály, dále byla sjednána dohoda o mlčenlivosti a ve firmě existovaly další předpisy, jak se má zacházet s daty na počítači apod. Svědek uvedl, že obžalovaní si zřejmě stáhli nějaká data, potom s nimi pracovali v konkurenční firmě, jinak si to nedovede vysvětlit. Sám se s tím nedovede ztotožnit, firmu budovali od roku 1990, kdy začínali v garáži. Firma není jen společníků, ale zaměstnává 120 lidí, vůči nimž mají zodpovědnost. Svědek uvedl, že konečný výrobek Viplanyl dodávali do Fatry nepřímo, a to z důvodu, že s Fatrou měli potíže z důvodu neplacení. Dříve dodávali přímo Fatře a ta produkty dávala do svých dceřiných společností. Fatra si určovala způsob prodeje. Svědek uvedl, že v České republice a ve Slovenské republice vyrábí poplastované plechy stejnou technologií jako společnost D PLAST pouze 3VH Plastics, o nikom dalším neví. K dotazům svědek uvedl, že obžalovaný Ing. K. se podílel na vývoji plastisolu, ale pro kordárnu nebo pro odlévané hračky. Svědek uvedl, že až někdy v roce 2010, kdy z firmy začali odcházet lidé a začali být nějaké zvěsti, reagovali na tuto situaci a snažili se činit právní kroky k ochraně výjimečných receptur a technologií D PLASTU, kdy má za to, že do současné doby Úřad průmyslového vlastnictví v této věci ještě nerozhodl. Svědek uvedl, že mu je známo, že 3VH Plastics nabízela vlastní poplastované plechy jejich zákazníkům.

Svědék Ing.K. jako zakládající člen D PLASTu před soudem velmi podrobně popsal, jakými problémy se museli po léta zabývat a vyřešit je při výrobě nejen plastisolu, ale i zařízení, které by bylo schopno v požadovaných tolerancích nanášet PVC plastisol na plech. Vyvrátil tak tvrzení obhajoby, že by bylo možné vše vyřešit za měsíce. Potvrdil, že všichni obžalovaní jako bývalí pracovníci v D PLASTu měli přístup k citlivým informacím. Potvrdil, že zkouškami si zjistili, že výrobek firmy 3VH Plastics. s.r.o. zn.Fatranyl je téměř totožný s jejich výrobkem zn.Viplanyl. Vysvětluje si to tím, že konkurenci předali citlivá data právě obžalovaní. Svědek se vyjádřil rovněž k ročnímu objemu prodeje D PLASTu a k tomu, že konkurence dodala na trh cca 70.000 kusů Fatranylu. Shodně jako další vedoucí pracovníci D PLASTU a.s. potvrdil, že poplastované plechy v ČR a SR vyráběli výhradně oni, nejříve je dodávali (mj.) přímo Fatře a.s., ale z důvodů problémů s placením následně nepřímo přes další firmu. Materiály, které byly zajištěné u obžalovaných, svědek označil za interní dokumenty D PLASTu. Uvedl, že v jejich firmě byla s pracovníky sjednána smlouva o povinnosti zachovávat mlčenlivost, firma měla řadu interních předpisů, jak nakládat s citlivými daty. S ohledem na neměnnost výpovědi svědka, která je potvrzována výpověďmi dalších svědků a rovněž důkazy listinnými, soud ji považuje za hodnověrnou.

Svědék Ing. L.P. k věci uvedl, že v D PLASTU pracuje od roku 1991, zabývá se vývojem nových směsí nebo nějakých výrobků. Pokud jde o výrobu poplastovaných plechů, ta byla zavedena v roce 2000 na provozovně v Mladcové. Pro výrobu poplastovaných plechů

svědek uvedl, že v jejich provozovně byl vyráběn plastisol, který se na plech nanáší, přičemž u míchání plastisolu byl od počátku, tedy o roku 1993. Viplanyl označil jako finální výrobek – poplastovaný plech, který se skládá z plechu a z plastisolu. Plastisoly byly vyvíjeny v letech 1992 – 1998, aplikace na plechy byla průběžně připravována, definitivně vše začalo v letech 1998 – 1999. Pokud jde o linku, svědek uvedl, že rozhodně nebyla na klíč, ale nebyl u toho, jak vznikala. Systém receptur ve firmě je řízen interními předpisy, receptury jsou přístupné dle určitého klíče určitým pracovníkům na určitých pozicích a v určitém rozsahu podle toho, jak kdo s nimi potřebuje pracovat. K obžalovaným svědek uvedl, že je zná všechny z jejich bývalého zaměstnání ve firmě D PLAST, kde byl obžalovaný Ing. K. vedoucím provozovny Lužkovice, kde řídil celý chod provozovny, obžalovaná Z. pracovala jako vedoucí oddělení kvality, obžalovaná O. v oddělení nákupu a prodeje a obžalovaný Ing. S. v oddělení výroby. Uvedl, že obžalovaní podali výpověď z firmy, odešli, zvolili si jiný způsob zaměstnání. Svědek uvedl, že rovněž on dostal někdy v prosinci 2010 od obžalovaného Ing. K. nabídku, aby pracoval v nově vznikající firmě, kde by zastával nějaké pracovní místo podobného typu jako v D PLASTU. Svědek uvedl, že obžalovaný Ing. K. po nástupu do firmy D PLAST byl zařazen do oddělení vývoje, jako samostatný vývojový pracovník, kdy toto oddělení řídil svědek. Obžalovaný se podílel na vývoji plastisolů pro impregnaci geotextilií, máčení, pro rotační odlévání. Na této pozici byl asi 2 roky, poté odešel. Svědek uvedl, že před tím, než nastoupil do D PLASTU, pracoval ve Výzkumném ústavu gumárenské a plastikářské technologie ve Zlíně v oddělení, které se zabývalo vývojem ixperzí polymerních. Své zkušenosti z práce ve výzkumném ústavu svědek využil v D PLASTU. Uvedl, že v D PLASTU se v letech 2000 – 2010 nevytvářeli kopie plastisolu získané od konkurence.

Svědka Ing. J.D., CSc. vypovídal shodně jako v přípravném řízení, kdy uvedl, že společnost D PAST zakládal v roce 1990 společně s Ing. K., Ing. D., L.V., Ing. Š. a Ing. B.. V roce 1993 založili společnost VULKANPLAST, a.s., která byla největším výrobcem PVC plastisolů v ČR. Došlo k privatizaci společnosti, která se rozdělila na dvě části. Ve společnosti VULKANPLAST firma D PLAST měla 51 %, firma VULKAN 49 %. Svědek uvedl, že v roce 1998 odkoupili od firmy VULKAN zbývající podíl. Vstupem do společnosti VULKANPLAST převzali veškeré know how pro výrobu plastisolů. Svědek poté ve své výpovědi velmi podrobně popsal vývoj poplastovaných plechů ve společnosti D PLAST s tím, že tento začal už v letech 1992 – 1993 a trval do roku 1999. Uvedl, že technologie je unikátní, neboť bylo potřeba vyvinout zařízení, které je schopno nanášet vrstvu ve vyšších tloušťkách než 0,3 mm po celé ploše plechu. Na vývoji poplastovaného plechu Viplanyl se podíleli Ing. K. a pan H.. Poplastované plechy dodávali převážně firmám Fatra a Technikem. Pokud jde o obžalovaného Ing. K., ten byl přijat do společnosti v roce 2000, tedy v době, kdy vývoj poplastovaných plechů byl skončen. Obžalovaný se nijak nepodílel na vývoji plechů, ani na technologii. V srpnu 2010 obžalovaný Ing. K. svědka navštívil, předložil mu nabídku na odkoupení společnosti D PLAST, ale svědek ji společně s dalšími akcionáři nepřijali. Svědek uvedl, že počátkem roku 2011 jej obžalovaný Ing. K. navštívil ještě společně s panem V. a snažili se jej přesvědčit, že Ing. P., vedoucí výroby poplastovaných plechů na Mladcové, se snaží zcizit technologii poplastovaných plechů. Ubezpečovali svědka, že oni s touto technologií nepracují, že jejich záměrem je dodávat jiné výrobky pro stavebnictví. V prosinci 2010 však již svědka kontaktoval Ing. P. a informoval ho, že byl kontaktován obžalovaným Ing. K. s cílem zavést výrobu poplastovaných plechů ve firmě 3V&H. Od roku 2011 začali

dostávat v D PLASTU informace od dodavatelů, že je oslovuje obžalovaný Ing. K. se žádostí o dodávky částí zařízení pro výrobu poplastovaných plechů. Svědek uvedl, že také na www stránkách Fatry se začal objevovat název Fatranyl, jako název poplastovaného plechu, ale s tím, že při kliknutí na odkaz na ceník a technický list byl stále uváděn Viplanyl. Následně se na stránkách Fatry objevilo, že výrobcem plechu Fatranyl je firma 3VH Plastics. Později Fatra oznámila svým odběratelům, že bude dávat záruku na hydroizolační systém pouze s poplastovanými plechy Fatranyl, což znamená, že plech D PLASTU byl z tohoto systému vyloučen. Z uvedeného vyplývá, že se jednalo o zcizení technologie a nikoliv vlastní vývoj, což je možné doložit i tím, že objednávky na části zařízení, popřípadě dodávky plechu, byly specifikovány jako specifikace D PLAST nebo dokonce kopii objednávek D PLAST. Pod těmito objednávkami byl však podepsán obžalovaný Ing. K.. Svědek k obžalované Z. uvedl, že v D PLASTU nastoupila jako laborantka a následně jako vedoucí oddělení kvality a z této pozice znala receptury všech výrobků, tak i technologii, včetně technologie poplastovaných plechů, neboť tam prováděla audit výroby na základě kterého znala kompletní dokumentaci k výrobě poplastovaných plechů a technologické postupy. Svědek uvedl, že obžalovaná Oharková pracovala ve společnosti D PLAST a měla na starosti nákup surovin plechů a prodej. Byla tak seznámena jak s dodavateli, tak i s odběrateli. Ve společnosti 3VH Plastics dále pracoval pan N., jako pracovník výroby plastisolů a znal výrobu i technologii přípravy plastisolů, dále pan K., který pracoval v oddělení vývoje a měl přístup k recepturám. Svědkovi je známo, že obžalovaným Ing. K. byli osloveni také pracovníci Ing. P., vedoucí vývoje. Svědek si vybavil, že ve společnosti D PLAST pracoval rovněž obžalovaný Ing. S., jako vedoucí výroby, který rovněž odešel do firmy 3VH Plastics. Svědek se velmi podrobně, jak v přípravném řízení a podrobněji i v hlavním líčení, vyjádřil ke škodě, která společnosti D PLAST vznikla zahájením výroby plechů ve firmě 3VH Plastics s tím, že do té doby byli výhradními dodavateli poplastovaných plechů hydroizolačního systému Fatra, a to, co dodala firma 3VH Plastics do hydroizolačního systému Fatra, to by dodávala společnost D PLAST, protože to byl jediný plech, který byl schválen do hydroizolačního systému Fatra předtím, než se začal vyrábět plech Fatranyl. Druhou oblastí škody je, že když se tyto plechy objevily na trhu, museli snížit cenu o 30 – 50,- Kč za kus. Pokud vezme, že vyrábí ročně 200 000 kusů plechů, přichází o 6.000.000,- Kč – 10.000.000,- Kč ročně. Mají údaje od Policie ČR, že v konkurenční firmě vyrobili 74 000 plechů, takže z toho dospěli k závěru, že pokud by tyto plechy vyrobili v D PLASTU, tak zisk, který je na jednom kusu plechu kolem 130 – 140,- Kč, tak při objemu se jedná o částku mezi 9.000.000,- Kč – 10.000.000,- Kč. Cenu poplastovaných plechů museli snížit od července 2011, tj. od doby, kdy je začala 3VH Plastics nabízet. I v současné době mají ceny nižší o 50,- Kč plechu, než tomu bylo dříve. Uvedl, že D PLAST nedodával přímo do Fatry v poslední době, ale odběratelům, kteří následně dodávali do systému Fatry, takže většina dodávek do Fatry šla přes firmu FATRA IZOLFA. Kromě firmy 3VH Plastics nikdy v České ani Slovenské republice s výjimkou D PLASTU stejnou technologií poplastované plechy nevyrábí. Svědek uvedl, že ve společnosti D PLAST byly náležitým způsobem chráněny informace, které tvoří předmět obchodního tajemství, kdy každý pracovník podepsal smlouvu o utajení. Pracovníci byli opakovaně seznamováni s dokumenty, jak nakládat s různými informacemi. Svědek uvedl, že již v roce 2007 – 2008 existovaly speciální směrnice pro nakládání s informacemi, kterou podepsaly všichni pracovníci. Existovaly další vnitřní instrukce, které se týkaly nakládání s recepturami, směrnice, co se týká práce s notebooky, kdo má přístup na internet apod. Svědek uvedl, že pokud by mu někdo předložil anonymní vzorek poplastovaného plechu, asi

2 – 3 roky by mu trvalo, než by byl schopen vytvořit kopii, která by měla stejné užité vlastnosti, a to říká i ze svých zkušeností z výzkumného ústavu gumárenského, protože tam vyvíjeli plastisoly pro různé aplikace.

Výpovědi svědků ing. P. a Ing.D. zcela navazují a korespondují s výpovědi svědků Ing.K., Ing.P.. Potvrdil, že obžalovaný Ing.K. nastoupil do D PLAST až v roce 2000, tj. poté, kdy byl vývoj poplastovaných plechů ukončen a nemohl se tak na jeho vývoji podílet. Potvrdil, že v srpnu 2010 obžalovaný Ing.K. projevil zájem o odkup D PLAST a.s., ale bezvýsledně. Ještě počátkem roku 2011 obžalovaný svědkovi tvrdil, že nová společnost se nebude zabývat výrobou poplastovaných plechů, byť od svědka ing.P. svědek věděl, že mu obžalovaný dal nabídku, aby přešel do nové firmy, kde budou dělat poplastované plechy. Od dodavatelů se dozvěděl, že obžalovaný poptává komponenty pro linku, Fatra a.s. na svých www stránkách měla již nový výrobek Fatranyl, ale na ceníku byl stále jejich Viplanyl. Fatra pak svým odběratelům sdělila, že jim bude dodávat hydroizolační systém jen s Fatranylem, čímž byl D PLAST a.s. fakticky vyloučen dílem z trhu. Podrobně se svědek vyjádřil ke škodě, k tomu, jak společnost D PLAST měla nstavenou ochranu obchodního tajemství. Ve své výpovědi odkázal na listinné důkazy, které soud následně provedl a které s výpovědi svědka korespondují.

Svědka Ing. J.K. uvedl, že 2,5 – 3 roky pracuje na pozici ředitele ve firmě Fatra, a.s. Je mu známo, že Fatra, a.s. obchodovala se společností D PLAST v rámci granulátu a později D PLAST byl jedním z dodavatelů poplastovaného plechu. Svědkovi je známo, že když probíhaly obchody týkající se granulátů, probíhaly zápočty mezi jednotlivými firmami, aby se eliminovaly pohledávky. Upřesnil, že Fatra, a.s. nenakupovala poplastované plechy od D PLASTU přímo, alespoň minimálně od roku 2008, kdy svědek pracuje ve firmě. Proto přesně neví, proč se tak stalo. Svědek uvedl, že v lednu 2011 se sešel s pány P. a K. z D PLASTU a žádal je, aby se snížila cena plechů a dále žádal, aby se obchod prováděl přímo. Jeho požadavkům nebylo vyhověno. Svědek uvedl, že začal činit kroky k tomu, aby monopol D PLASTU byl změněn. Potencionální dodavatelé byli ze Španělska, Itálie z Velké Británie. Měl možnost setkat se s obžalovaným Ing. K., se kterým se bavili o možnosti implementace výroby plechů ve Fatře. Svědek uvedl, že se mu tato myšlenka líbila, neboť v podstatě D PLAST diktovala cenu poplastovaných plechů a Fatře diktovala, přes koho mají materiál brát, a proto uvedenou nabídku od obžalovaného Ing. K. začali probírat na přelomu let 2010 – 2011. Svědek uvedl, že obžalovaný Ing. K. přišel s tím, že našel investora, který je schopen do výroby poplastovaných plechů vložit peníze a realizovat výrobu. Následně byl představen společníkům firmy 3V&H s.r.o. panům V., kdy později byla založena dceřiná společnost 3VH Plastics s.r.o., která nakoupila technologii a v červenci – v srpnu 2011 Fatra měla možnost mít poplastované plechy se svojí značkou. Z toho plynulo, že se radikálně snížila cena. Původně od D PLASTU nakupovali plechy za 560,- Kč – 580,- Kč ze 1 kus a najednou se podařilo snížit cenu na 480,- Kč za kus, což byla cena plechu Fatranyl. Svědek uvedl, že samozřejmě změnili dodavatele. Poplastovaný plech Viplanyl přestali od D PLASTU odebírat v okamžiku, kdy přišly první Fatranyly, což bylo na přelomu července – srpna 2011. Fatra byla jediným odběratelem Fatranylu od 3VH Plastics. Svědek uvedl, že do konce roku 2011 odebrali 60 – 70 000 kusů Fatranylu. Svědek se vyjádřil k tvrzení vedoucích pracovníků D PLASTU, že Fatře nedodávali přímo z důvodu nezaplacených faktur s tím, že objem peněz, který probíhal mezi jednotlivými firmami byl skoro identický a probíhaly zápočty, takže

pohledávky za nimi D PLAST určitě neměl. Svědek uvedl, že Fatra následně Fatranyl dodávala stejným odběratelům, jako před tím Viplanyl s tím, že původní i nové odběratele svědek omítl uvést s odkazem, že se jedná o obchodní tajemství. K dotazu, z jakého důvodu Fatra, pokud byla nespokojená s dodávkami ze společnosti D PLAST, z jakého důvodu nenahradila jejich výrobek Viplanyl poplastovanými plechy od jiných dodavatelů, například z Itálie, svědek uvedl, že by to trvalo delší dobu. Dále uvedl, že ke dni konání hlavního líčení Fatra, a.s. spolupracuje s firmou KNAHER, kdy v této firmě jsou obžalovaný zaměstnání. Svědek uvedl, že si chtěli obstarat ochrannou známku Fatranyl, nicméně D PLAST byl v této akci rychlejší a domény si zaregistroval, což Fatra rozporovala a proběhl rozhodčí soud.

Z výpovědi svědka se podává, že již v lednu 2011 kontaktoval vedení D PLAST a.s. a žádal o snížení ceny poplastovaného plechu, jehož výhradním výrobcem do té doby D PLAST v ČR a SR byl. To si mohl dovolit s vědomím, že byl již měsíce v kontaktu s obžalovaným Ing.K. a společníky firmy V. a věděl, že na trhu bude totožný výrobek s Viplanylem firmy D PLAST a.s., která do té doby jako výhradní výrobce mohla určovat ceny na trhu. Svědek tak jednal po dohodě s obžalovaným Ing.K. Když D PLAST a.s. ceny nesnížil, začala Fatra a.s. nakupovat totožné plechy pod zn.Fatranyl od 3VH Plastics za nižší cenu, tak koupili 60.000 až 70.000 kusů plechů. Rovněž svědek Ing.K., který má jako obchodník blíže k 3VH Plastic s.r.o. a obžalovaným, zejména obžalovanému Ing.K., než k poškozené D PLAST a.s., k dodazu soudu, nechť označí odběratele Fatry uvedl, že tak neučiní, že jde o jejich obchodní tajemství, což potvrzuje závěry soudu shora již uvedené, že obchodní kontakty jsou běžné předmětem obchodního tajemství.

Soud následně v hlavním líčení provedl důkazy listinné. Z výpisu z obchodního rejstříku ze dne 14.8.2013 k firmě, kterou zmiňoval ve své výpovědi svědek Ing. K., a to KNAHER, bylo zjištěno, že firma byla zapsána u Krajského soudu v Brně 18.7.2012 a sídlí na adrese Zlín, Osvoboditelů 3778/703. Předmětem jejího podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Jednateli společnosti jsou od jejího založení J.K. a Ing. B.K.. K tomuto důkazu se vyjádřil obžalovaný Ing. K. s tím, že firma je vlastněna jeho bratrem a Ing. K. a zabývá se vývojem a technologickým skautingem. Obžalovaný doznal, že částečně pro tuto firmu pracuje, stejně jako někteří ze spoluobžalovaných. Z dalších listinných důkazů bylo zjištěno následující. Pokud jde o společnost 3VH Plastics s.r.o., z výpisu z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že vznikla 14.2.2011, se sídlem Uherský Brod, Prakšická 2495. V době vzniku byli jejími společníky a současně jednatelem se stejnými podíly svědkové Ing. P.V., Ing. M.V., Ing. M.H. a Ing. L.V.. Z uvedeného důkazu soud zjistil, že obžalovaný Ing. K. se stal jednatelem uvedené společnosti 20.7.2011. Krátce poté, 26.7.2011 získal ve společnosti 20% podíl. Cirka rok poté, 20.6.2012, byla společnost převedena na B.P. a společnost změnila jméno na Subirana s.r.o., přičemž firma byla následně 4 dny poté zrušena likvidací. Z listin, zajištěných ve společnosti 3VH Plastics s.r.o., bylo zjištěno, že obžalovaný Ing. K. nastoupil ke společnosti 1.7.2011 do funkce ředitele, když půl roku před tím zastával pozici výrobního ředitele u společnosti 3V&H s.r.o. Součástí pracovní smlouvy je závazek obžalovaného zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu své práce nebo v souvislosti s ní, zejména o skutečnostech, které jsou obchodním tajemstvím společnosti, o jejich výrobních a technologických postupech, o používaných a připravovaných recepturách, o obchodních a ekonomických skutečnostech, o skutečnostech souvisejících s personální,

mzdovou a finanční politikou společnosti, a to i po dobu skončení pracovního poměru. K dalším obžalovaným soud zjistil, že obžalovaná Z. pro společnost 3VH Plastics s.r.o. pracovala od 1.3.2011 jako manažerka kvality a vedoucí oddělení kvality, obžalovaná O. od téhož data jako vedoucí oddělení logistiky a obžalovaný Ing. S. jako vedoucí výroby. Stejně jako obžalovaný Ing. K., rovněž obžalovaní Z., O., Ing. S. v pracovních smlouvách podepsali prohlášení a přijali závazek o zachování mlčenlivosti, tak jak je uvedeno u obžalovaného Ing. K.. Dále bylo zjištěno zejména z pracovních smluv a dalších dokladů o pracovních poměrech, že obžalovaný Ing. K. do společnosti D PLAST a.s. nastoupil 3.4.2000 jako vývojový pracovník na dobu neurčitou. V jeho pracovní smlouvě je zakotvena povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu zaměstnání, zejména o výrobním a technologickém tajemství, recepturách, o obchodních a ekonomických informacích, o informacích souvisejících s personální, mzdovou, finanční politikou společnosti atd. Následně dne 10.7.2000 podepsal obžalovaný Ing. K. se zaměstnavatelem společností D PLAST a.s. smlouvu o ochraně obchodního tajemství, v níž se zavázal uchovávat v tajnosti, a to i po skončení pracovního poměru, informace, které jsou předmětem obchodního tajemství a které zde byly specifikovány, zejména jako veškerá data související s obchodní, personální politikou firmy, nabídky, reakce na nabídky, poptávky, objednávky, smlouvy, informace týkající se vývoje, výroby a veškerých souvisejících činností, dosažené znalosti, výsledky prací, správy, informace o recepturách, materiálech, vzorcích, výkresech, výrobních a technologických postupech, počítačových simulacích, datech, seznámech, software apod. Obžalovaná Z. ve společnosti D PLAST a.s. pracovala od 20.7.1998 na pozici laborantky a následně jako vedoucí oddělení kvality. Rovněž ona 10.7.2000 podepsala smlouvu o ochranně obchodního tajemství v rozsahu, jak je uvedeno shora. Obžalovaná O. ve společnosti D PLAST a.s. pracovala od 1.8.1995, nejdříve jako laborantka, od 1.1.1998 jako obchodní referentka a od 1.1.2002 jako vedoucí oddělení nákupu a prodeje a následně od 1.1.2009 jako pracovnice oddělení nákupu a prodej. Obžalovaný Ing. S. pracoval ve společnosti D PLAST a.s. od 1.7.2009 jako vedoucí výroby úseku Lužkovice. Obžalovaný S., stejně jako obžalovaná O., podepsali v pracovní smlouvě závazek o povinnosti zachovávat obchodní tajemství a mlčenlivost o skutečnostech tvořící obchodní tajemství společnosti v rozsahu, jak se specifikováno shora u závazku obžalovaného Ing. K.. Soud provedl důkazy přepisy záznamů telekomunikačního provozu, které byly realizovány od 25.11.2011 do 8.3.2012, na kterých jsou zaznamenány doslovné přepisy rozhovorů, týkající se projednávané věci mezi obžalovanými navzájem, zejména mezi obžalovaným Ing. K., obžalovanou Z., rovněž mezi obžalovaným Ing. K. a jeho bratrem J.K., obžalovaným Ing. K. a společníkem firmy svědkem Ing. V.. Rozhovory obžalovaného Ing. K. s obžalovanou H., se svědkem K. s Fatry Napajedla s svědkyní H.. Z těchto záznamů telekomunikačního provozu bylo zjištěno, že obžalovaná Z. při tvorbě příručky kvality používala dokument společnosti D PLAST a.s., obžalovaný Ing. K. při rozhovoru se zástupcem společnosti Fatra a.s. plánoval využití odstínů barev společnosti D PLAST a.s., obžalovaný Ing. K. s obžalovanou Z. při vzájemné komunikaci plánovali využití interních norem společnosti D PLAST a.s. v souvislosti s tvorbou spisového a skartačního řádu, přičemž obžalovaná Z. upozorňovala obžalovaného Ing. K. na pozůstatky dokumentů společnosti D PLAST a.s. v nové dokumentaci a navrhla jejich vymazání, kdy obžalovaný Ing. K. si v reakci na to stěžuje, že J. (obžalovaný Ing.S.) v pracovním záznamu popsal práci s okopírovanými recepturami. Z uvedeného důkazu bylo dále zjištěno, že obžalovaný Ing. K. s obžalovanou Z. vzájemně komunikovali, kdy byla zmiňovali výhodu kopírování dokumentů společnosti D PLAST a.s. oproti nutnosti vymýšlení nových dokumentů, domlouvali způsob,

jakým chtěl obžalovaný Ing. K. znesnadnit ztotožnění původního autora. Z uvedeného bylo rovněž zjištěno, že spolumajitel firmy 3VH Plastics svědek Ing. P.V. při komunikaci s obžalovaným Ing. K. probírá výsledek neúspěšného jednání se zákazníkem, který nechtěl měnit dodavatele plechů původní společnost D PLAST a.s. s odůvodněním, že s touto spolupracoval řadu let a neměl zájem kupovat jejich nový výrobek s odůvodněním, že je podle něj výsledkem technologické krádeže. Dva dny poté, kdy byly provedeny domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, byl zaznamenán rozhovor mezi obžalovaným Ing.K. a svědkyní Ing. H., kde obžalovaný konstatuje nutnost stáhnout receptury ze složky Vývoj – technické plasty a svědkyně nato uvádí, že je možné obstarat externí média pro společnost 3VH Plastics s.r.o., na které by bylo možné tato data uložit. Obžalovaný Ing. K. se v rozhovoru se svým bratrem J.K. snaží zjistit, jakým způsobem je možné vymazat původního vlastníka z dokumentu, tedy společnost D PLAST a.s. K uvedenému soud konstatuje, že v zajištěném notebooku obžalovaného Ing. K. byly v adresáři Vývoj – technické plasty nalezeny receptury, jejíž autorem je společnost D PLAST a.s. V komunikaci mezi obžalovaným Ing. K. a obžalovanou Z. ohledně atestu a bezpečnostního listu na plastisol EX 0301, obžalovaná Z. zmiňuje obžalovanou O., kterou označuje křestním jménem s tím, že atest poslala právě přes ni, přičemž v rozhovoru jsou zmiňovány hodnoty užívané v D PLASTU s tím, jakým způsobem budou následně použity. Tito obžalovaní v rozhovoru ze dne 29.11.2011 řeší podnikové normy plastisolu EX, záruční dobu, vycházejí z obecných norem z D PLASTU. Obžalovaný Ing.K. s obžalovanou Z. při rozhovoru řešili otázku dodavatele plechu Arcelor Mittal, kdy obžalovaný Ing. K. zmiňuje, že tento dodavatel dodával plech určité tloušťky společnosti D PLAST, což věděl od svědka Ing.P.. V rozhovoru z 5.12.2011 se obžalovaný Ing. K. svěruje svému bratrovi J.K., že na svém PC archivuje veškeré emaily za období 10 let, a to jak soukromou, tak firemní, přičemž upřesňuje, že tam má věci z D PLASTU. Obžalovaný Ing.K. s obžalovanou Z. v rozhovorech podrobně řeší fyzickou příručku kvality, rozebírají stejný materiál z firmy D PLAST, ke které sděluje obžalovaná Z., že ji použila a přetvořila k obrazu svému a vytvořila z ní jednodušší verzi. Při rozhovoru s P.H. z Fatry Napajedla obžalovaný Ing. K. konstatuje, že se podívá do svého počítače do archu D PLASTU na konkrétní požadovaný odstín. Jednatelka společnosti 3VH Plastics s.r.o. svědkyně Ing. H. při rozhovoru s obžalovaným Ing. K. 13.12.2011 vytýká, že sliboval, že převede do nové společnosti fundované lidi z D PLASTU, kteří vědí, co mají dělat, že se jedná o základ, konkrétní kalkulaci cen, žádá ho, aby zjistil, jak často se dělaly kalkulace cen v D PLASTU, kdy obžalovaný Ing. K. jí odpovídá, že se na to ptal, že se to dělalo jednou za rok, že na kalkulace se ptal J. (obžalované O.), která mu sdělila, že to sice nedělala, ale tyto informace dostávala od finančního ředitele a pak to ručně natřukala. Dne 2.1.2012 obžalovaný Ing. K. při rozhovoru s P.H. z Fatry Napajedla opětovně řeší odstíny s tím, že s kvalitářkou Z. řešili odstíny a dohodli se, že použijí odstíny, které mají, tedy odstíny z D PLASTU. Velmi podrobné rozhovory byly zachyceny a zaznamenány mezi obžalovaným Ing. K. a obžalovanou Z., ve kterých komunikují i o interních aktech řízení, které ve společnosti 3VH Plastics ještě nemají s tím, že se domlouvají, že okopírují materiály z D PLASTU, které trochu upraví. Pokud je zmiňována nutnost smazání dokumentů, které použily z D PLASTU a ještě jsou na intranetu, kdy je výslovně zmiňováno například, že J. (obžalovaný S.) má v pracovním záznamu „normálně okopčené receptury“, obžalovaný Ing. K. uzavírá, že mu to musí vytknout. Z obsahu rozhovorů mezi obžalovaným Ing. K. a zejména obžalovanou Z. zcela jednoznačně vyplývá, že běžně používali materiály z D PLASTU. Hovoří o tom, že materiály „zkopčíme a upravíme, aby to sedělo na nás“, „dáme to

do naší šablony, aby tam nebyl ten dokument a jeho historie, že je to D PLAST“. Obžalovaný Ing. K. 26.1.2011 svědkovi P.V. k dotazu, zda vlastnosti s D PLASTEM budou stejné, odpovídá, že nad tím přemýšlí, že vyzkoušené to není, vyzkoušet by se to dalo jedině tak, že to (poplastovaný plech) dá na střechu a bude to tam mít x let, nebo to dá na urychlené stárnutí na 2000 hodin, což bude trvat 3 měsíce a pak bude možné vědět, jak to bude fungovat za 2 roky, přičemž tato zkouška však stojí hodně peněz. Poté, kdy společnost D PLAST a.s. podala na 3VH Plastics trestní oznámení, obžalovaný Ing. K. řeší se svědkem Ing. K. z Fatry dne 20.2.2012, jakým způsobem vede obhajobu ve věci, že podstatou věci je, že odloudili strategického zákazníka Fatru, která brala 100 000 kusů plechů ročně a strašně jim pomůže, když od Fatry dostane prohlášení, že minimálně několik let nebyly přímým odběratelem firmy D PLAST a ze neodebrali 100 000 kusů, ale zhruba 25 – 30 000 kusů plechů. Zaznamenám je rovněž rozhovor mezi obžalovaným Ing. K. a svědkem H., jednatelem společnosti Media Liberec z 22.2.2012, v rámci kterého obžalovaný požaduje čestné prohlášení, že to, co od firmy koupili, vysokotlakou pumpu, že jde o běžně sériově vyráběné stroje, že to, co před tím dodali firmě D PLAST, nepodléhalo žádnému utajení a že D PLAST se nepodílel na vývoji. Z obsahu rozhovoru mezi obžalovaným Ing. K. a obžalovanou Z. se vyplývá, že obžalovaný Ing. K. kontaktoval a ovlivňoval obdobným způsobem i další svědky a dodavatele společnosti D PLAST a.s. Po bratrovi J.K. obžalovaný Ing. K. požadoval informaci v případě, kdy otevře ve Wordu dokument a budou tam vlastnosti dokumentu, kde je vlastník dokumentu, pokud v případě, že vlastníka vymaže, jestli si to může normálně uložit, jestli už dokument nebude tvářit, jako původní vlastník, jako D PLAST. Společníkovi firmy svědkovi P.V. obžalovaný Ing. K. sděluje, že má domluveno s Fatrou, že dodají faktury Viplanylu. Ještě 5.3.2012 při komunikaci s obžalovanou Z. obžalovaný K. požaduje vytvoření šablon, kde by bylo vykopírováno název D PLAST. Obžalovaná Z. odpovídá, že začala všechny upravovat. Ze zpráv a dokladů, které byly dodány od firmy Arcelor Mittal FCE CZ s.r.o. vyplývá, že obžalovaná O. v objednávce společnosti 3VH Plastics s.r.o. ze dne 28.4.2011 č. 2011-062 a v následující z 15.6.2011 č. JO/20110519 specifikovala požadovaný plech jako identický s plechem dodávaným společností D PLAST a.s. Ze zprávy pak vyplývá, že plech je shodných technických parametrů a shodné povrchové úpravy a tento společnost Arcelor Mittal FCE CZ dodávala pouze společností D PLAST a.s. a 3VH Plastics s.r.o., nejde tedy o výrobek se zcela standardní úpravou, který by společnost dodávala více odběratelům. Z vyjádření společnosti Festo, s.r.o. a listin jim doložených bylo zjištěno, že obžalovaný Ing. S. jménem společnosti 3VH Plastics s.r.o. poptával stříkací box, podepisoval nabídku projektu, objednávku ze dne 10.3.2011, předávací protokol z 31.5.2011. Současně byla doložena faktura vystavená společností 3VH Plastics s.r.o. ze dne 6.6.2011. Společnost Media Liberec s.r.o. nyní Media CZ s.r.o. doložila další důkazy listinné, kterými soud provedl důkaz v hlavním líčení, a to emailovou komunikaci k poptávce nanášecího zařízení, která byla zaslána obžalovaným Ing. K. dne 27.1.2011 společně s objednávkou společnosti D PLAST a.s. ze dne 17.1.2007, která tvořila jeho přílohu. Do jednání se zapojil rovněž obžalovaný Ing. S., jak se podává z komunikace z 9.3.2011 a objednávky ze dne 14.3.2011. Obžalovaný Ing. S. jménem společnosti 3VH Plastics podepisoval rovněž zápis o předání z 3.5.2011 a dodací list ze 4.5.2011. Ze zprávy společnosti DITES – VÁHY s.r.o. a přiložené emailové poptávky vyplývá, že obžalovaný Ing. K. dne 8.2.2011 poptával dávkovací zařízení a zpětně mu nabídka byla adresovaná dne 16.2.2011. Obžalovaný Ing. S. v období od 5.3.2011 do 11.11.2011 objednal komponenty u společnosti SURFIN s.r.o. Z přiložených dokladů se podává, že obžalovaný Ing. S. této společnosti specifikoval požadavky na zboží a obžalovaná

O. zasílala objednávky. Soud z dalších důkazů listinných, a to zpráv firem Jana Divišová, IZOFOL s.r.o., JEZÍRKA BANAT, s.r.o., DACHDECKER s.r.o., AZ STŘECHY-IZOLACE s.r.o. a UO TEX, s.r.o. zjistil, že tito byli odběrateli poplastovaného plechu Fatranyl, který dílem nahradil částečné odběry původního výrobku značky Viplanyl. V přípravném řízení byly provedeny domovní prohlídky v místech bydliště obžalovaných, kdy u obžalovaného Ing. K. byl zajištěn notebook značky SONY a analýzou dat bitové kopie jeho pevného disku bylo zjištěno, že ve složce „Dokumentace k TPA“ jsou soubory pocházející a vytvořené společností D PLAST a.s. Jde o bezpečnostní listy plastisolů, podnikové normy PVC plastisolů, technické listy PVC plastisolů. Pod heslem byly uloženy chráněné dokumenty společnosti D PLAST a.s., zejména receptury výrobku Vynisol, podklady pro testování surovin, seznam vybraných dodavatelů surovin společnosti D PLAST a.s. pro rok 2010, přehled nákupu surovin společnosti D PLAST a.s. v letech 2008 – 2010, přehled faktur společnosti D PLAST a.s. přijatých v letech 2006 – 2008, kontakty na dodavatele součásti nanášecího zařízení včetně cen dodávek, přehled odběrů plechů společnosti D PLAST a.s. od společnosti ArcelorMittal FCE CZ s.r.o. v letech 2005 – 2010 a přehled odběrů plechů od společnosti U. S. Steel Košice s.r.o. od února do července 2007. V notebooku byla zajištěna zkopírovaná emailová korespondence mezi obžalovanými Ing. K.Z., ze které se podává a dokládá, že obžalovaná Z. stahovala a kopírovala data společnosti D PLAST a.s. ještě před tím, než ukončila svůj pracovní poměr u této společnosti. Na bitové kopii byl zajištěn dokument popisující varianty vzniku nové společnosti a 15 fotografií technologické linky vytvořené 31.1.2009. Rovněž při domovní prohlídce v bytě obžalované Z. byly nalezeny materiály vztahující se ke společnosti D PLAST a.s., a to podnikové normy PZN 1301-98 – hodnocení spoje, PN 752-0313-02 – poplastované plechy Viplanyl, PZN 1306-98 – Stanovení tloušťky nánosu PVC u poplastovaných plechů, přičemž na těchto dokumentech je vyznačen zákaz kopírování bez souhlasu vydavatele. V notebooku obžalované Z. byl nalezen neskenovaný dokument Zkušební protokol – hořlavost. pdf, ve kterém bylo uvedeno, že společnost 3VH Plastics s.r.o. předložila k testování poplastovaný plech pod názvem Fatranyl vyrobený 28.4.2011. Z provedených důkazů se přitom podává, že výrobu poplastovaných plechů mohla společnost 3VH Plastics s.r.o. spustit nejdříve 3.5.2011, kdy jí společnost Media Liberec s.r.o. dodala nanášecí zařízení. Vzhledem k dalším důkazům, ze kterých bylo zjištěno, že první plech k poplastování si společnost 3VH Plastics s.r.o. od společnosti Arcelor Mittal FCE CZ s.r.o. objednala až 26.4.2011 a byl dodán 9.5.2011 a že dne 19.4.2011 si společnost 3VH Plastics s.r.o. objednala od společnosti Fatra, a.s. poplastovaný plech Viplanyl s datem dodání 19.4.2011, kdy na faktuře č. 1111002683 je připsaná poznámka „spotřeba – hořlavostní zkoušky“, zcela jasně vyplývá, že společnost 3VH Plastics s.r.o. předložila společnosti PAVUS, a.s. ke zkouškám na působení vnějšího požáru výrobek Viplanyl, který vydávala za svůj vlastní výrobek Faranyl. Tato skutečnost byla zjištěna rovněž se zajištěné emailové komunikace mezi obžalovanou O. a účetní A.Š. ze dne 2.5.2011, ve které obžalovaná sděluje, že Viplanyl byl použit na hořlavostní zkoušky. V přípravném řízení trestním byly rovněž provedeny prohlídky prostor, užívaných společností 3VH Plastics s.r.o., a to zejména kanceláří obžalovaných. I v těchto prostorách byly nalezeny dokumenty pocházející ze společnosti D PLAST, které byly vyneseny bez souhlasu poškozené společnosti a v rozporu s podepsanými smlouvami o obchodním tajemství. V kanceláři obžalovaného Ing. K. byla nalezena výkresová dokumentace výrobní haly společnosti D PLAST a.s., smlouva o poskytování služeb v oblasti životního prostředí, kterou společnost D PLAST a.s. uzavřela se společností SITA CZ a.s. a dále srovnání výchozí receptury Hama

0252 společnosti D PLAST a.s. s dalšími recepturami. Ve složce obžalované Z. byly zajištěny podnikové normy společnosti D PLAST a.s. a podnikové normy PZN 1302-98 - Stanovení kvality povrchu lakovaného a poplastovaného plechu, PZN 1308-98 – odolnost při pohybu a PZN 1312-98 - adheze plechy. Dále byl zajištěn závěrečný protokol Institutu pro testování a certifikaci a.s. k výrobku poplastovaný plech Viplanyl společnosti D PLAST a.s., technický list výrobku Viplanyl a barevné provedení výrobku Viplanyl. Na pracovišti obžalované O. bylo nalezeno velké množství dokumentů společnosti D PLAST a.s., a to konkrétně statistika nákupu, ceník výrobků a služeb, základní receptura výrobku Předsměs PVC 41/284 vydaná Ing. L.P., objednávky ve vztahu k dodavatelům Arcelor Mittal FCE CZ s.r.o., U. S. Steel Košice s.r.o. a dalších, kopie obrazovek z interního systému společnosti D PLAST a.s. s informacemi o odběratelích a štítek výrobku společnosti D PLAST a.s. V laboratořích společnosti 3VH Plastics s.r.o. byla zajištěna receptura plastisolu Hama 0312-21 ze dne 27.2.2007, což je plastisol společnosti D PLAST a.s. a plastisolu EX 0303-01 ze 26.1.2012, což je plastisol společnosti 3VH Plastics s.r.o. Porovnáním receptur bylo zjištěno, že jsou téměř totožné. Na pracovišti obžalované O. byl orgány činnými v trestním řízení zajištěn notebook a provedena analýza obsahu dat. Z uvedeného bylo zjištěno, že v počítači měla obžalovaná O. soubory, jejichž původcem byla společnost D PLAST a.s. Jedná se o data z výroby granulátů, výroby plastů, výroby vytlačováním za první polovinu roku 2011, přehled prodeje společnosti v roce 2011 s uvedením jednotlivých odběratelů, přehledy odběru zboží, faktury společnosti D PLAST z let 2005 – 2010. Podrobnější informace a materiály ze společnosti D PLAST byly zajištěny na externím pevném disku, který byl nalezen na pracovním stole obžalované O., na kterém byly uloženy v různých složkách nabídky, poptávky odběratelů, dodavatelů, dopravců, seznamy odběratelů neplatičů, výsledky hospodaření, roční měsíční tržby, interní audity, interní předpisy, ceníky výrobku, zboží a služeb, seznam velkého množství receptur s vyčíslením materiálových nákladů, ceny nákupových surovin, podniková norma k výrobě poplastovaného plechu Viplanyl, podnikové zkušební normy, základní receptury, fotografie pořízené ve společnosti D PLAST a.s., šablony interních předpisů, seznamy surovin používané k výrobě plastisolů a směsí, daňová přiznání a rozvahy, finanční a investiční plány a mnoho dalších. Pokud jde o obžalovaného Ing. S., u něj byl zajištěn při provedených prohlídkách notebook, jehož analýzou bylo zjištěno, že ve složce Dplast jsou dokumenty společnosti D PLAST a.s. s informacemi týkajícími se plánovaných investic, dotací, odpisů, nákladů na opravy zařízení, vývojový diagram procesu výroby, příručka kvality dokumentující systém managementu kvality, data a hodnocení výroby a plány výroby, interní sdělení a zápisy z porad, požadavky na provozní zkoušky plastisolů společnosti D PLAST a.s. – Hama a Vinyslol, hospodářské výsledky dle produktových skupin a výrobních úseků, včetně režijních a dalších nákladů na výrobu, specifikace poptávky k objednavce nanášecího zařízení a fotografie nanášecího zařízení společnosti D PLAST a.s. Dále v rámci prohlídek jiných prostor u společnosti 3VH Plastics s.r.o. byly zajištěny obsahy emailových schránek všech obžalovaných. Z jejich obsahu bylo zjištěno, že všichni obžalovaní disponovali dokumenty vytvořenými ve společnosti D PLAST a.s., včetně receptur plastisolů, objednávkami plastisolů, interními normami, zprávami o prodeji poplastovaných plechů, seznamy zákazníků a dalšími důležitými informacemi. Obžalovaní si vzájemně přeposílali k připomínkování a k úpravám tyto dokumenty, získané u společnosti D PLAST a.s., u které byli původně zaměstnáni, za účelem úprav těchto dokumentů, které měli zastřít jejich pravý původ. Dne 31.3.2011 obžalovaný Ing. K. zaslal zprávu obžalovaným Z. a O., kde je žádá, aby zkopírovali zálohy z D PLASTU a přesunuly

je pod jiné označení. Také v emailových schránkách obžalované Z., O. byly zjištěny zprávy o stahování dat ze společnosti D PLAST a.s. V šuplíku na pracovišti obžalované O. byla mimo jiné zajištěna receptura na Fatrasol 740 tmavě šedá, přičemž bylo zjištěno, že tato je shodná s recepturou Vynisol 60/740 Protan tmavě šedá. V šuplíku na pracovišti obžalovaného Ing. S. byla zajištěna receptura na Fatrasol 701, která je totožná s recepturou Vynisol 60/760, rovněž další receptura nalezena v šuplíku na pracovišti obžalovaného S. Batch titanový R103 vykazuje shodu s recepturou Batch titanový R103 a receptura plastisol EX0301 černý, která byla nalezena na pracovním stole obžalovaného Ing. K. je totožná s recepturou Hama 0252 společnosti D PLAST. Shoda byla zjištěna i u receptur nalezených v laboratoři, kdy receptura plastisol EX 0303 orange vykazovala shodu s recepturou Hama 0312-21, receptura Fatrasol 760 černý je shodná s recepturou Vynisol 60/760 černý, receptura Fatrasol 7047 šedý je shodná s recepturou Vynisol 7047-10 DOP a receptura Fatrasol 701 vykazuje shodu s recepturou Vynisol 60HS/701 světle šedá. Soud dále zjistil z listinných důkazů, že společnost D PLAST a.s. disponuje osvědčením o zápisu užitého vzoru č. 22506 s názvem „Kusový plošný polotovar kompozitního vícevrstvého materiálu a zařízení k výrobě tohoto kusového plošného polotovaru“ zapsaného dne 25.7.2011 na základě přihlášky ze dne 15.3.2011, v němž je popsáno technické řešení poplastování plechů, které bylo vyvinuté svědky Ing. D. a Ing. K. a které používá společnost D PLAST a.s. Ze zprávy Úřadu průmyslového vlastnictví se podává, že užitný vzor byl prodloužen do 15.3.2015. Dle znaleckého posudku z oboru patenty a vynálezy ze dne 27.3.2012, se podává, že zařízení k výrobě kusového plošného polotovaru kompozitního vícevrstvého materiálu nevykazuje všechny podstatné znaky obsažené v 11. nároku na ochranu užitého vzoru č. 22506 a nespadá tak do rozsahu jeho ochrany, z čehož se podává, že výrobou, prodejem a užíváním stříkací kabiny pro nanášení polymerních kapalných směsí na kovové ploše polotovary společnosti 3VH Plastics s.r.o. nedocházelo k porušování práv, vyplývajících z zapsaného užitého vzoru č. 22506. Z technických listů prohlášení o shodě, jakož i z webové prezentace poplastovaných plechů Viplanyl a Fatranyl, ze zkušebního protokolu Institutu pro testování a certifikaci a.s. vyplývá, že dle výsledku zkoušek u vzorku poplastovaných plechů Viplanyl 60 a Fatranyl, se tyto vzájemně neliší. Z rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 21.2.2012 sp. zn. 2Nc 1025/2012 vyplývá, že bylo nařízeno předběžné opatření, jímž byla společnosti 3VH Plastics s.r.o. uložena povinnost zdržet se výroby, distribuce a prodeje poplastovaných plechů Fatranyl a Roofnyl a zákaz jakkoliv nakládat se zařízením na výrobu poplastovaného plechu. Poškozená D PLAST a.s. v rámci připojení se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody konstatuje, že jednání obžalovaných vedlo předně k narušení vztahů mezi poškozeným a jeho odběrateli a k nutnosti snížit pod tlakem nabídek společnosti 3VH Plastics s.r.o. své prodejní ceny průměrně na jednom poplastovaném plechu o více než 30,- Kč. Od doby zahájení neoprávněného podnikání společnosti 3VH Plastics s.r.o. jim tak vznikla škoda více než 4.000 000,- Kč. Za nejtíživější důsledek prodeje neoprávněně vyrobeného poplastovaného plechu poškozený vidí nahrazení dodávek jeho výrobků na trhu, zejména v systému Fatrafol společnosti Fatra, a.s. dodávkami společnosti 3VH Plastics s.r.o. Do té doby byla D PLAST a.s. výhradním dodavatelem poplastovaných plechů do celého systému Fatrafol. S ohledem na citované poškozená společnost škodu vypočítala jako počet celkem vyrobených a prodaných poplastovaných plechů společnosti 3VH Plastics s.r.o., které by jinak vyrobila a dodala D PLAST a.s., vynásobený průměrným ziskem poškozeného z jednoho prodaného poplastovaného plechu, kdy zisk poškozené na jednom poplastovaném plechu činí minimálně 130,- Kč. Z uvedeného tak poškozená dovodila škodu, které vznikla

z nahrazení dodávek poškozeného do systému Fatrafol částkou 74 964 kusů plechů násobených 130,- Kč, tj. 9.745 320,- Kč. Celkovou škodu poškozený vyčíslil částkou 13.745.320,- Kč, jak na ní setrval i zmocněnec v hlavním líčení, kdy s touto částkou se zmocněnec poškozeného připojil s nárokem na náhradu škody. Ze zprávy společnosti Fatra, a.s. se podává, že v období od 1.1.2009 odebírala výrobek Viplanyl od slovenské obchodní společnosti FATRA IZOLFA a.s., a to v roce 2009 za částku 12.983.274,- Kč za 45 454 m³, v roce 2010 zaplatila za odebraných 38 470 m³ 10.657.080,- Kč. V roce 2011 za 27 730 m³ 6.944.915,- Kč a v roce 2012 pouze 400 m³ za 99.420,- Kč. K žádosti obžalovaného Ing. K. společnost Fatra, a.s. zpracovala prohlášení, v němž popírá odběr poplastovaného plechu Viplanyl od společnosti D PLAST a.s. v posledních pěti letech a deklaruje roční spotřebu poplastovaných plechů ve výši cca 25 000 kusů ročně (což odpovídá dohodě obžalovaného Ing. K. a svědka Ing. K., jak vyplývá ze záznamu telekomunikačního provozu). Soud dále provedl důkazy osobními materiály obžalovaných, a to opisy z evidence rejstříku trestů, ze kterých se podává, že žádný z obžalovaných dosud nebyl soudně trestán. Ze zpráv z místa bydliště se podává, že nebyli rovněž projednávání pro přestupek.

Po takto provedeném dokazování má soud za to, že dostál povinnosti uložené v § 2 odst. 5 tr. řádu, které mu ukládá zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny zjišťovat potřebný skutkový stav jen v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí, tj. koncentrovat se na otázky, které jsou pro rozhodnutí podstatné a zásadní povahy, aniž by bylo třeba dokazovat okolnosti nepodstatné, nemající vztah k věci. S ohledem na rozsah provedeného dokazování, který byl zjištěn nejen z výslechu svědků, ale rovněž z důkazů listinných, z protokolů o domovních prohlídkách a jiných prostor a ze záznamů telekomunikačního provozu soud zamítl doplnění dokazování výsledkem znalce Ing. J., výslech svědka S. k okolnostem týkající se ochrany, přibrání znalce z oboru ekonomika za účelem vyčíslení neoprávněného prospěchu a za stejným účelem vyžádání účetních závěrů společnosti 3VH Plastics s.r.o. Zejména pokud jde o důkazní návrhy vztahující se k výkladu právních otázek, co je porušením předpisu o pravidlech hospodářské soutěže a co je třeba podřadit pod pojem porušování obchodního tajemství, má soud za to, že v tomto směru provedl dostatek důkazů, které budou rozvedeny níže, které mu umožňují učinit spolehlivý právní výklad věci a závěr ve věci samé. Stejně tak, pokud jde o zjištění neoprávněného prospěchu, soud provedl v hlavním líčení dostatek důkazů, které mu umožňují ve věci rozhodnout, proto důkazní návrhy obhajoby byly pro nadbytečnost zamítnuty v souladu s nálezy Ústavního soudu III. ÚS 3320/09 a I. ÚS 118/09.

Důkazy provedené v hlavním líčení soud hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu.

Po provedeném dokazování a zhodnocení všech provedených důkazů soud dospěl k závěru, že obžalovaní se dopustili jednání popsáno ve výrokové části rozsudku. Provedenými důkazy byla jednoznačně vyvrácena obhajoba obžalovaných, že se nedopustili jednání, kterým by porušili jakýkoliv právní předpis, zejména, že by porušili obchodní tajemství. Bylo prokázáno, že obžalovaní jako dřívější zaměstnanci společnosti D PLAST a.s. následně nastoupili do stejných pracovních pozic u společnosti 3VH Plastics s.r.o., kde

zneužili informace představující know-how obchodní společnosti D PLAST a.s., zejména informace o technologii výroby poplastovaných plechů zn.Viplanyl, o recepturách na výrobu plastisolů, o strategii prodeje, o odběratelích, dodavatelích D PLAST a.s., ke kterým získali přístup v průběhu zaměstnání u této společnosti a o kterých věděli, že jsou utajovány jako obchodní tajemství společnosti. Obžalovaný Ing. K. setrval na tvrzení, že pokud podepsal jako bývalý zaměstnanec společnosti D PLAST a.s. nějakou smlouvu o obchodním tajemství, tato nebyla sjednaná v souladu s obchodním zákonem a dle něj neplatná. Hájil se tím, že byt' je pravdou, že společnost 3VH Plastics s.r.o., jejíž vznik za pomoci investorů založil a následně se stal jejím jednatelem i spoluvlastníkem, se zaobírala stejným předmětem výroby jako společnost D PLAST a.s., tedy výrobou poplastovaných plechů, rozhodně však v nové firmě nevyužil ničeho, co by podřadil pod obchodní tajemství, tj. že by zneužil výrobní postupy, technologii a cokoliv dalšího, které používal jeho dřívější zaměstnavatel společnost D PLAST a.s. Obžalovaný Ing. K. setrval na obhajobě, že v novém zaměstnání využíval pouze svých dlouholetých zkušeností, které nabyt nejen ve společnosti D PLAST, ale rovněž u předchozích zaměstnavatelů. Z výpovědi svědků, jak je rozebráno u jejích výpovědi shora, bylo zjištěno, že obžalovaný nastoupil do D PLAST a.s. v roce 2000, kdy byl již ukončen vývoj plastisolů, jež byly použity na poplastování, tj. na tomto vývoji se objektivně nemohl nijak podílet. Stejně tak bylo vyvráceno tvrzení obžalovaného Ing.K. a svědka Ing.K., vypovídajícího zjevně ve prospěch obžalovaných s ohledem i na jeho zaměstnání v D PLASTu a následně v 3VH Plastics a současném jednatelství ve firmě, jejímž majitelem je bratr obžalovaného Ing.K. a která využívá služeb obžalovaných, že receptury plastisolu vyvinutého společností D PLAST a.s. se shodnými funkčními vlastnostmi dokáže sestavit každý průměrně odborně erudovaný pracovník znalý problematiky PVC plastisolů na základě veřejně známých zdrojů. Svědkové, kteří se podíleli na dlouholetém vývoji plastisolů, které byly nanášeny na plechy a finálním výrobkem byl Viplanlyl, podrobně popsali, jakými cestami, úskalími se při vývoji museli po léta potýkat, než se dostali ke kýženému výrobku s požadovanými vlastnostmi. Jedná se přitom o vysoce erudované pracovníky, před rokem 1990 zaměstnané ve výzkumném ústavu. Z důkazů listinných bylo spolehlivě prokázáno, že výrobek společnosti 3VH Plastics s.r.o. zn.Fatranyl je téměř totožný s výrobkem zn.Viplanyl, přičemž Fatranyl byl uveden na trh během pár měsíců, hořlavostní zkoušky prokazatelně nedělala 3VH Plastics na Fatranylu, ale na Viplanlylu. Z důkazů listinných, zejména záznamů telekomunikačního provozu, z protokolů o domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor bylo zjištěno, že obžalovaní měli k dispozici receptury na plastisoly společnosti D PLAST a.s., jejich technické a bezpečnostní listy, podnikové normy podklady pro testování receptur, přehled nákupů, odběratelů, dodavatelů, cen. Tyto materiály obžalovaní používali s vědomím, že jde o utajované informace D PLAST a.s., když takto byly některé z nich i označeny a poté, kdy je použili ve prospěch společnosti 3VH Plastics s.r.o., podřadili je také pod obchodní tajemství této firmy. Ať již byly platné, o čemž soud nemá pochybnosti, či neplatné, jak namítají někteří z obžalovaných, smlouvy o mlčenlivosti a povinnosti zachovávat obchodní tajemství v D PLASTu, ze shora uvedeného je jasné, že pokud obžalovaní tyto informace v nové společnosti považovali za tajné, za tajné byly považovány i v D PLASTU a.s., což je pro posouzení subjektivní stránky jednání obžalovaných v trestní věci podstatné. Proto soud nepřikládá takovou váhu rozhodnutím ve sporech o předmětném užitném vzoru, protože nároky na zapsání do seznamu vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví jsou jiné, než posouzení skutečností jako obchodního tajemství ve smyslu ust. § 17 obchodního zákoníku. Pokud obžalovaný Ing.K. na svoji obhajobu uvedl, že žádná z receptur,

kteřá byla užita k výrobě poplastovaných plechů ve společnosti 3VH Plastics s.r.o., nekoresponduje s recepturou používanou při výrobě PVC plastisolů využitých při výrobě poplastovaných plechů ve společnosti D PLAST, pak provedenými důkazy byla jeho obhajoba zcela jednoznačně vyvrácena, když postačí porovnat receptury na míchání plastisolů a PVC směsí zajištěných v rámci prohlídek výrobních a jiných prostor v 3VH Plastic s.r.o. s recepturami doleženými D PLAST a.s. Soud konstatuje, že shodné receptury 3VH Plastics byly nalezeny na pracovišti obžalovaných O., Ing.S. a Ing.K., čímž je vyvrácena i obhajoba obžalovaných O. a Ing.S., že k ničemu takovému neměli přístup a nepoužívali informace získané v D PLASTu. Zkušební institut pro testování a certifikaci a.s. po zkouškách vzorků Viplanyl a Tatranyl shledal, že se významně neliší. Rovněž bylo prokázáno, že i technologie výroby zmíněného poplastovaného plechu značky Viplanyl byla vyvinuta u společnosti D PLAST a.s. dlouholetým vývojem, kdy to byla společnost D PLAST a.s., která po jejich vývoji objednávala jednotlivé dílčí komponenty u dodavatelů, kdy jejich zástupci byli slyšeni v procesním postavení svědků v hlavním líčení, a z těchto dílčích komponentů následně bylo sestaveno specifické unikátní strojní zařízení, které bylo způsobilé nanášet na plechy plast takovým způsobem, aby splňoval kritéria konečného výrobku Viplanyl, požadavky trhu, zejména nejen co do barev kvality, ale i mnohaleté záruky. Byli to zejména obžalovaní Ing.K., Ing.S., kteří dle provedených důkazů jednali s dodavateli, kdy při objednávkách bylo výslovně zmíněno, že požadují stejné zařízení, které bylo dodavatelem již jednou zhotoveno, kdy byla i připojena původní objednávka D PLAST a.s., obžalovanému Ing.K. byly známy ceny jednotlivých komponentů, které i slyšení svědkové z řad dodavatelů i odběratelů označují běžně za předmět obchodního tajemství. Soud má za to, že tyto informace o dodavatelsko odběratelských vztazích společnosti D PLAST zajistila obžalovaná O., která k němu ze své pracovní pozice v D PLASTu měla přístup. Ze záznamu o telekomunikačním provozu, na kterém jsou zachyceny rozhovory mezi jednotlivými obžalovanými, se podává, že disponovali informacemi, které u společnosti D PLAST tvořily předmět obchodního tajemství, byli si toho vědomi, tyto materiály užívali ve prospěch společnosti 3VH Plastics s.r.o., kdy je v podstatně pouze s minimálními úpravami přejali, přkopírovali. Z těchto záznamů se podává, že obžalovaní jednali s vědomím, že takto jednají neoprávněně a nezákonně, neboť mezi sebou domlouvali, jakým způsobem odstraní ze získaných informací od poškozené společnosti D PLAST a.s. označení firmy D PLAST a.s. na jejich interních materiálech tak, aby mohly být zkopírovány a s dílčími obměnami, pokud jde o objednávky smlouvy, interní předpisy, použity pro společnost 3VH Plastics s.r.o., která měla stejný předmět výroby, tj. potřebovala znát dodavatele, odběratele, ceny, zboží, které se nakupuje, v jakém množství, od koho, za jaké částky apod. Dále bylo zjištěno z provedených důkazů, že Fatra, a.s. od doby, kdy společnost 3VH Plastics s.r.o. dodávala na trh poplastované plechy pod značkou Fatranyl, se stala výhradním odběratelem, Fatranyl nakupovala za nižší cenu, než předtím výhradní dodavatel, byť nepřímý, přes společnost FATRA IZOLFA, poškozená společnost D PLAST a.s. Obžalovaní nemohou jakýmkoliv způsobem zpochybnit nejen obsah záznamů telekomunikačního provozu, ale ani skutečnosti, které vyplynuly z provedených domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor, kdy u všech obžalovaných byly zajištěny dokumentace a soubory vytvořené ve společnosti D PLAST, týkající se bezpečnostních listů plastisolu, podnikových norem, receptury výrobku Vynisol, podklady pro testování surovin, seznam vybraných dodavatelů surovin, přehled nákupů, přehled faktur, kontakt na dodavatele součástí nanášecího zařízení, cen dodávek, zkušební protokoly, hořlavosti, podnikové normy společnosti D PLAST a.s., výkresová dokumentace výrobní haly společnosti D PLAST,

odběratelé, dodavatelé, přehledy odběrů zboží, nabídky, poptávky odběratelů, dodavatelů, dopravců, seznamy odběratelů neplatičů, výsledky hospodaření, interní audity, zkušební normy, podnikové normy, fotografie technologické linky D PLASTU apod. Nade vší pochybnost bylo zjištěno, že první poplastovaný plech společnost 3VH Plastics s.r.o. mohla uvést na trh až po 9.5.2011 a spíše až později, kdy k tomuto datu od společnosti Arcelor Mittal FCE CZ s.r.o. získala první plech k poplastování a výrobu poplastovaných plechů mohla spustit nejdříve 3.5.2011, kdy ji bylo společností Media Liberec s.r.o. dodáno nanášecí zařízení. Přesto společnost 3VH Plastics s.r.o. předložila k testování poplastovaný plech pod názvem Fatranyl, který měl být vyroben 28.4.2011, ačkoliv k tomuto datu neměla dodány plechy od společnosti Arcelor Mittal FCE CZ s.r.o., které by mohla poplastovat a k tomuto datu ji společnost Media Liberec s.r.o. nedodala nanášecí zařízení. Objektivně tedy dne 28.4.2011 nemohla společnost 3VH Plastics s.r.o. vyrobit plech pod názvem Fatranyl. Pokud uvedeného dne poplastovaný plech pod tímto názvem přihlásila k testování, pak se nejednalo o výrobek firmy 3VH Plastics s.r.o. Fatranyl, ale výrobek společnosti D PLAST Viplanyl, který vydávala za svůj vlastní plech Fatranyl. Soud má za to, že tento poplastovaný plech Viplanyl měla 3VH Plastics s.r.o. ke zkouškám k dispozici od společnosti Fatra, a.s., který si objednala 19.4.2011 fakturou č. 1111002683, kde byla perem připsána poznámka „spotřeba – hořlavostní zkoušky“. O tom, že ke zkouškám byl předložen firmou 3VH Plastics s.r.o. výrobek Viplanyl společnosti D PLAST a.s. věděli obžalovaný Ing. K., který celou výrobu, dohody s dodavateli, s odběrateli domlouval, obžalovaná Z., u níž v notebooku byl neskenovaný dokument zkušební protokol – hořlavost. pdf a i obžalovaná O., která emailem 2.5.2011 sděluje účetní Š., že na hořlavostní zkoušky byl použit právě Viplanyl. Byla vyvrácena obhajoba obžalovaných Z., O. a rovněž Ing. S. v tom směru, že pokud na svých počítačích ve firmě 3VH Plastics s.r.o. měli jakákoliv data, které získali u společnosti D PLAST, bylo to pouze z důvodu, že pracovali přesčas a potřebovali je k výkonu svého zaměstnání ve společnosti D PLAST a.s. a dále je nepoužili resp. nezneužili. Ztěží hodnověrné se může soudu jevit jejich vysvětlení, proč tato data nesmazali poté, co odešli ze společnosti D PLAST a.s. s tím, že na to zapomněli, že je nijak dále nevyužívali, když jak se podává shora z provedených důkazů, všichni obžalovaní s těmito daty společnosti D PLAST a.s. disponovali, úmyslně je stahovali, přepracovávali s tím, aby byla užita ve společnosti 3VH Plastics s.r.o. k výrobě výrobku Fatranyl, jehož receptura byla totožná s recepturou původního výrobku společnosti D PLAST Viplanyl. Pokud obhajoba poukazuje na rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví, ve kterém je konstatováno, že chráněná technická řešení společnosti D PLAST a.s. nepředstavovala žádná nová inovativní řešení a nelze je pokládat za takový výsledek tvůrčí činnosti odborníka, který přesahuje rámec pouhé odbornosti a tuto považují za stěžejní pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaných, soud konstatuje, že Úřad průmyslového vlastnictví se vyjadřuje k tomu, co je a není chráněných technických řešení. Je však na soudu, aby posoudil jednání konkrétních osob a na základně provedeného dokazování v hlavním líčení zjistil, zda konkrétní fyzická či právnická osoba porušila právní předpis o nekalé soutěži tím, že poruší obchodní tajemství. Bylo bez jakýchkoliv pochyb prokázáno, že obžalovaní si byli vědomi toho, že informace, které bez vědomí společnosti D PLAST a.s., jako svého bývalého zaměstnavatele, získali a z této společnosti vynesli, použili ve prospěch další společnosti 3VH Plastics s.r.o., a to s jediným účelem, v co nejkratší době uvést na trh konkurenční totožný výrobek poplastovaný plech, což se i skutečně stalo, čímž byl narušen do té doby monopol společnosti D PLAST a.s. minimálně na území České republiky a Slovenské republiky, v důsledku čehož došlo ke snížení prodejní ceny

poplastovaného plechu Viplanyl, snížil se čistý zisk prodeje Viplanylu za období od uvedení konkurenčního výrobku Fatranyl na trh do 13.2.2012. Z důkazů listinných bylo zjištěno, že v tomto období společnost 3VH Plastics s.r.o. prodala 74 964 kusů poplastovaných plechů. Sama společnost 3VH Plastics s.r.o. v návrhu na složení doplatku jistoty dle § 75b odst. 1 o.s.ř. ze dne 23.2.2012 kalkulovala s průměrným ziskem na jeden kus prodaného poplastovaného plechu s částkou 150,- Kč, nicméně poškozená společnost D PLAST průměrný zisk vyčíslila částkou nižší 130,- Kč, proto z této částky soud vycházel. Při vynásobení množství prodaných poplastovaných plechů společností 3VH Plastics s.r.o. částkou 130,- Kč soud dospěl k čistému zisku z prodeje zboží, který musel činit nejméně 9.745.320,- Kč, což představuje zisk, který prodejem Fatranyl dosáhla společnost 3VH Plastics s.r.o.

Na základě provedeného dokazování a zhodnocení provedených důkazů soud dospěl k závěru, že obžalovaní Ing. P.K., H.Z., J.O., Ing. J.S. jednáním popsáním ve výrokové části rozsudku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku naplnili formální znaky skutkové podstaty zločinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 1 písm. h), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, neboť jednáním popsáním ve výrokové části rozsudku porušili ustanovení § 18 a § 44 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., tedy obchodního zákoníku, kdy se záměrem získat pro obchodní společnost 3VH Plastics s.r.o., potažmo tak pro sebe, jako její zaměstnance, majetkový prospěch, bez svolení obchodní společnosti D PLAST a.s. využili její know how a zejména informace o technologii výroby poplastovaných plechů značky Viplanyl, o recepturách na výrobu plastisolu, o strategii prodeje a o odběratelích společnosti D PLAST a.s., ke kterým měli přístup v průběhu svého zaměstnání u této společnosti a o kterých prokazatelně věděli, že jsou předmětem obchodního tajemství, což jim bylo sděleno při podpisu pracovní smlouvy a rovněž to stvrdili podpisem na dodatku k ní o obchodním tajemství ve společnosti D PLAST. O tom, že si byli vědomi této skutečnosti, vyplývá rovněž z toho, jakým způsobem obžalovaní nakládali s informacemi, které získali jako bývalí zaměstnanci u společnosti D PLAST, tj. tak, aby na nich byl odstraněn původní vlastník poškozená společnost a následně byly užity v nové společnosti 3VH Plastics s.r.o. a tytéž informace, které obžalovaní zkopírovali od společnosti D PLAST a.s. následně byly ve společnosti 3VH Plastics s.r.o. předmětem obchodního tajemství. Obžalovaní tak jednali prokazatelně v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděli, že jimi sdělované, zpřístupňované, využívané vědomosti, informace jsou chráněny jako obchodní tajemství společnosti D PLAST a.s. a věděli, že budou využity ve prospěch konkurenčního podniku. Následek v podobě nekalé soutěže a neoprávněného zisku konkurenční obchodní společnosti se tak obžalovaným musel prokazatelně jevit jako nevyhnutelný. Nekalým postupem zaměstnance zákoník rozumí každé jednání, které je vzhledem k soutěži nebo z hlediska dobrých mravů vůbec nekalé. Zákoník pod ně podřazuje sdělení, tj. porušování obchodního tajemství, porušení služební smlouvy, k nimž měl býti zaměstnanec pohnut nabídkou prospěchu od konkurence. Obžalovaní jednali s vědomím, že informace o technologii výroby poplastovaných plechů značky Viplanyl, o recepturách na výrobu plastisolu, o strategii prodeje, odběratelích společnosti D PLAST a další informace jsou utajovány a chráněny jako obchodní tajemství ve smyslu § 17 zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku, který za obchodní tajemství považuje veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy, související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potencionální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích

běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje. Pod pojem obchodního tajemství se zahrnuje i výrobní tajemství, neboť podle uvedené definice jde o obchodní tajemství v nejširším smyslu tzn. tajemství podnikové. Nerozlišuje se, zda jde o tajemství originální nebo o tajemství na základě licenční smlouvy, které musí podnikatelský subjekt sám utajovat. Podle praxe může jít o využití utajované výkresové dokumentace strojního zařízení nebo o případ, kdy si pracovník odnese od podnikatelského subjektu kartotéku budoucích obchodních partnerů, vyzrazení utajovaného receptu apod. Z uvedeného ustanovení vyplývá povinnost zachovávat obchodní tajemství i po skončení pracovního či jiného obdobného poměru. S ohledem na výši zisku, který dosáhla společnost 3VH Plastics s.r.o. v důsledku porušení obchodního tajemství obžalovanými a který dosahoval výše téměř 10.000.000,- Kč, soud jednání obžalovaných podřadil rovněž pod odst. 4 písm. b) § 248 tr. zákoníku, neboť činem obžalovaných získala společnost 3VH Plastics s.r.o. prospěch velkého rozsahu, který je v ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákona obdobně jako u škody stanoven částkou nejméně 5.000.000,- Kč.

Ve smyslu § 39 tr. zákoníku soud následně rozhodoval o stanovení výměry trestu pro všechny obžalované, kdy přihlédl zejména k povaze závažnosti spáchaného zločinu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy. Soud přihlédl také k chování obžalovaných po činu a k případné snaze nahradit škodu. Zohlednil účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaných. Ve prospěch všech obžalovaných soud přičetl ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) tr. zákoníku, že před spácháním trestného činu vedli řádný život, neboť jak se podává z popisu z evidence Rejstříku trestů, ze zpráv z místa bydliště, nebyli soudně trestáni ani projednávání pro protispolečenské jednání menší závažnosti, pro přestupek. Další výrazné polehčující nebo naopak přitěžující okolnosti soud neshledal. Obžalovaným byl ukládán trest v rámci trestní sazby dané od 2 do 8 let, jak stanoví ustanovení § 248 odst. 4 tr. zákoníku. V rámci této trestní sazby byl vyměřen přísnější trest obžalovanému Ing. K. vzhledem k tomu, že byl hlavou celého projektu a inicioval jeho páčání i u dalších spoluobžalovaných. Obžalovanému Ing. K. soud vyměřil s ohledem na jeho dosavadní bezúhonnost trest odnětí svobody v trvání 3 let, tj. výrazně při spodní hranici zákonné trestní sazby, přičemž nepovažuje za nezbytné s ohledem na osobu obžalovaného a jeho dosavadní bezúhonnost, aby byl bezprostředně nařizován výkon trestu odnětí svobody, proto jeho výkon podmíněně odložil na středně dlouhou zkušební dobu v trvání 4 let. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se projednávání trestné činnosti dopustil v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu společnosti 3VH Plastics s.r.o., i když nejenom v souvislosti s výkonem této funkce, přesto soud považuje za nezbytné obžalovanému zabránit trestem zákazu činnosti, spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, prokuristy a obdobné funkce v obchodních společnostech a družstvech, aby se do budoucna mohl dopouštět obdobné trestné činnosti. Tento trest byl vyměřen mírně nad polovinou zákonné trestní sazby v trvání 6 let. Protože to byl obžalovaný, kdo dílem profitoval z páchané trestné činnosti, soud mu vyměřil rovněž peněžitý trest v celkové výměře 500.000,- Kč, která představuje 100 denních výměr, přičemž jedna denní sazba činí 5.000,- Kč. Pokud by uložený peněžitý trest nebyl v zákonem stanovené lhůtě vykonán, byl obžalovanému Ing. K. stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Obžalovanému Ing. K. soud vyměřil trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to notebooku značky SONY, tak

jak je specifikován ve výrokové části rozsudku včetně přídavných zařízení, neboť tento je jeho majetkem a bylo ho užito ke spáchání trestné činnosti. Pokud jde o zbývající obžalované Z., O., Ing. S., soud má za to z provedeného dokazování, že se podíleli na trestné činnosti v podstatě stejným dílem, a proto bude na místě uložit jim stejné tresty. S ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaných jim soud vyměřil mírnější tresty odnětí svobody, každému v trvání 2 let, tj. na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, jejichž výkony byly odloženy na kratší zkušební doby v trvání 3 let. Obžalované O. byl uložen stejně jako obžalovanému Ing. K. trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to externího pevného disku značky Verbatim, specifikovaného ve výrokové části rozsudku, který byl užit ke spáchání trestné činnosti.

S nárokem na náhradu škody se řádně a včas připojila poškozená společnost D PLAST a.s. s částkou 13.745.320,- Kč, která sestává z částky za ušlý zisk na pleších, které nemohly dodat z důvodu vytlačení z trhu, za částku 9.745.320,- Kč a z částky 4.000.000,- Kč, která představuje snížení zisku na jednom plechu prodávaném poškozenou společností. Dle § 228 odst. 1 tr. řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu, nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li zákon jinak. Byť se poškozený připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody řádně a včas, tj. před zahájením dokazování v hlavním líčení a částku řádně dokladoval a vyčíslil, přesto má soud za to, že v daném případě uznání obžalovaných vinnými zločinem porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 tr. zákoníku, je nutné zohlednit, že toto ustanovení trestního zákoníku nepředpokládá, způsobení škody, ale získání prospěchu pro sebe nebo pro někoho jiného. Z provedených důkazů bylo zjištěno, že obžalovaní Z., O., Ing. S. ve společnosti 3VH Plastics s.r.o. pracovali v podstatě za běžnou mzdu. Obžalovaný Ing. K. se stal jednatelem a spolumajitelem firmy až 26.7.2011. Nebylo bez jakýchkoliv pochyb prokázáno, že by se kterýkoliv z obžalovaných spolupodílel na prospěchu, který poškozené společnosti D PLAST a.s. vznikl, byť trestným jednáním obžalovaných, přesto jinému, a to společnosti 3VH Plastics s.r.o. Soud má za to, že dokazování o rozsahu škody v návaznosti na ust. § 228 odst.1 tr.řádu by bylo nad rámec trestního řízení, a proto poškozeného odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud bylo zmocněncem poškozeného navrženo, aby soud vyslovil ve smyslu § 101 tr. zákoníku zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to linky na výrobu poplastovaného plechu společnosti 3VH Plastics s.r.o., pak tato linka nenáleží obžalovaným, ale právě společnosti 3VH Plastics s.r.o., proto toto ochranné opatření nemohlo být v rozsudku uloženo.

POUČENÍ: Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyrozumění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Ve Zlíně dne 16. srpna 2013

JUDr. Iveta Šperlichová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Monika Tomáščíková